

19. seja DS Železarne

V soboto, 9. septembra 1967 je bila v dvorani pri Jeleni 19. seja delavskega sveta Železarne. Govorili so o delu raziskovalnega oddelka in oddelka tehniške kontrole ter o kvalitetni problematiki v Železarni in o stanju reklamacij.

Po izčrpnih razpravi na poročila teh dveh oddelkov, so sklenili, da se poročila vzameta na znanje, kolektivu raziskovalnega oddelka pa so za uspešno delo izrekli vse priznanje, predvsem to priznanje velja njegovemu vodju dr. inž. Marinu GABROVSKU.

Na podlagi razprave in nakazanih problemov v poročilih so sprejeli še naslednje sklepe:

1. Pri reševanju vseh problemov kvalitetnega dela po obratih, morajo obratovodstva čim tesneje sodelovati z raziskovalnim oddelkom.

2. Naročili so, da je treba pospešiti izdelavo tehnoloških regulativov za vse nove izdelke in za tiste izdelke pri katerih se je menjal tehnološki postopek. Nalogo mora opraviti raziskovalni oddelek, ki bo to delo lahko

uspešno opravil le s prizadevanjem in sodelovanjem vseh prizadetih obratov.

3. Sklenili so, da bodo v prihodnje četrtletno obravnavali vse zunanje reklamacije. Obenem s tem pa bodo pregledali tudi kakšni ukrepi so bili narejeni proti povzročiteljem reklamacij.

4. Delavskim svetom delovnih enot so naročili, da morajo prav tako obvezno obravnavati na svojih sejah vse reklamacije njihove enote. Z denarnimi obremenitvami vsled reklamacije, predvsem z zneski teh obremenitev, ki jih delovne enote krijejo s svojimi osebnimi dohodki pa morajo delavski sveti delovnih enot seznaniti celotno delovno skupnost svoje enote.

5. Vodstvu oddelka tehniške kontrole so naročili, da (nadalj. na 2. str.)

Izpolnitev plana skupne in blagovne proizvodnje za mesec avgust

Delovna enota	Skupna proizvodnja			Blagovna proizvodnja		
	Oper. plan	Izvršitev	Index	Družb. plan	Izvršitev	Index
Plavž	7.350	8.642	117.6			
Martinarna	25.200	25.429	100.9			
Elektro peč	3.340	3.598	107.7			
Livarne	1.059	932	88.—	18	16	87.8
Opekarna	1.530	1.627	106.3	180	158	87.8
TOPILNICE:	38.479	40.228	104.5	198	174	87.7
Bluming	18.000	17.563	97.6	625	227	36.4
Valjarna trakov	5.000	3.454	70.—	910	996	109.5
Profilarna	200	27	13.4	835	38	4.5
Težka proga	8.100	6.955	85.9	490	326	66.5
Lahke proge	2.822	2.796	99.1	1.430	1.801	125.9
Valjarna žice	5.265	4.239	80.5	160	1.804	1127.—
Valjarna 2400	7.960	6.660	83.7	8.400	6.308	75.7
Valjarna 1300	4.100	4.026	98.2	4.300	3.944	91.7
Jeklovlek	1.115	856	76.8	1.110	856	77.1
VALJARNE	52.562	46.576	88.6	18.260	16.300	89.3
Hladna valjarna	2.690	1.510	56.1	2.638	1.509	57.2
Žičarna	4.730	3.458	73.1	3.200	2.257	70.5
Zebļarna	680	739	108.7	813	730	89.8
Elektrodni oddelek:						
— varilna žica	690	707	102.5	860	701	81.5
— varilni prašek	40	54	134.8	45	54	119.8
Cevarna	—	—	—	925	—	—
PREDEL. OBRATI	8.830	6.468	73.3	8.481	5.251	61.9
ZELEZARNA:	99.871	93.272	93.3	26.939	21.725	80.6

Topilnice so plan skupne proizvodnje presegle. Na plavžu II se je nadaljeval generalni remont od 14. 8. 1967. Martinarna je obratovala samo s štirimi pečmi. Izven delovnega programa je bilo

odlito 23 šarž. ASEA peč je bila v rekonstrukciji do 16. avgusta, imeli so pa tudi izpade v el. energiji. Siva livarna ni imela zadosti naročil za bramske kokile B 8. V opekarni je primanjkovalo naročil za maso, forsirali pa so žganje forsteritne opeke.

Valjarne: Tudi v tem mesecu niso valjarne izpolnile

plana skupne proizvodnje. Bluming je izvaljal zadosti za potrebe vložka valjarne 2400 in valjarne žice. V valjarni trakov so osvojili dokončno valjanje dinamo kvalitete. V profilarni niso imeli zadostno količino naročil, osvojen pa je bil nov profil omega. Težka proga je 33 dni (nadalj. na 2. str.)

Leto IX.

Jesenice, 15. septembra 1967

Poštnina plačana v gotovini

Številka 37

Informacija združenja jugoslovanskih železarn o poslovanju januar-julij

Združenje jugoslovanskih železarn je zvezni gospodarski zbor, ki je imela svojo sejo 7. t. m., predložila informacijo o poslovanju v času januar-julij 1967 in oceno za celo leto 1967. Zaradi izredne aktualnosti informacije in ocene iz gradiva posredujemo našim bralcem nekaj povzetkov.

Poslovni rezultati za prvih šest mesecev so finančno zelo neugodni. To je pogojeno v prvi vrsti z nezadostno koriščenimi kapacitetami in zaradi znatnega povečanja uvoza jeklarskih proizvodov, kar tudi negativno vpliva na stroške. Razen tega naraščajo stroški tudi zaradi stalnega porasta cen reproduktivnega materiala in uslug, ki jih koristi črna metalurgija. Tako visoko povečanje cen ni bilo predvideno v času sprejemanja novih predpisov o gospodarski reformi.

Vse dosedanje analize kažejo, da se bo stanje do konca leta 1967 še poslabšalo in da bodo finančni rezultati slabši kot v letu 1966, v katerem so ves čas delovale mere gospodarske reforme. Taki finančni rezultati kažejo, da se ne ustvarja eden od ciljev reforme, ker ne samo, da se ekonomski položaj črne metalurgije neboljša, temveč bodo nekatera podjetja zaključila poslovanje celo z izgubo.

Tako stanje se odraža tako na osebnih dohodkih, kot na skladih podjetij. V teku leta je prišlo do zmanjšanja osebnih dohodkov, kar negativno vpliva na produktivnost dela, posledica tega pa je tudi zmanjšanje skladov podjetij, kar ustvarja še posebne probleme pri vprašanju možnosti finansiranja rekonstrukcij in splošnega razvoja črne metalurgije.

Stagnacija v potrošnji jekla zaradi zmanjšane gospodarske dejavnosti v vsej industriji in še posebej v kovinski industriji ter neorganiziran uvoz jekla so povzročili, da so neizkoriščene obstoječe, in nove kapacitete, kar v bazični industriji, kot je to črna metalurgija, lahko pripelje do težjih finančnih posledic.

Pri tem je pretiran uvoz jekla pogojen ne samo z nadaljnjim padanjem cen v mednarodnem prometu, to je pod nivo cen, ki so z reformnimi predpisi odrejene za proizvode črne metalurgije,

je, temveč tudi s tem, ker ima Jugoslavija najnižjo carinsko zaščito na svetu. Pri vsem tem se ne sprejemajo niti zaščitne mere kot v drugih državah na svetu. Uvoz jekla brez carinske zaščite omogoča potrošnikom nabavo po depresiranih cenah in onemogoča železarnam plasma po predpisanih domačih cenah, čeprav so te nižje od številnih domicilnih cen ustreznih proizvodov v zamejstvu.

Analize so pokazale, da se ne uresničujejo tisti rezultati poslovanja v črni metalurgiji, s katerimi se je računalo ob sprejemanju nekaterih predpisov v zvezi z gospodarsko reformo. To se v prvi vrsti nanaša na možnost izkoriščanja kapacitet črne metalurgije in potem na nepredvideno povečanje stroškov zaradi povečanja cen mnogim proizvodom po reformi.

Za naše gospodarstvo mora biti koristno postopno spuščanje v obratovanje posameznih novih kapacitet v okviru sedanje faze izgradnje črne metalurgije, da dosežemo proizvodnjo 3,2 milijona ton surovega jekla. Ta (nadalj. na 2. str.)

Ali nočemo ali ne moremo ali ne znamo?

Ze dalj časa je v našem delovnem kolektivu prisotna misel, da je osnovni vzrok sedanjega stanja v Železarni slaba prodaja oz. pomanjkanje naročil. Nedvomno je to zaradi znanih razmer tako pri nas doma, kot v svetu, zelo pomemben vzrok, ki je narekoval tudi skrčenje delovnega časa v Železarni. Ob vsem tem pa je bilo in je še slišati precej kritike na račun nedinamičnosti naše prodajne službe, še več pa na račun delovnih enot, ki ne izpolnjujejo dogovorjenih dobavnih rokov in kvalitet, s čemer se poslabšujejo sedanje stanje. Z namenom, da pogledamo resnici čim bolj v oči in da prispevamo k še bolj učinkovitemu reševanju sedanjih težav, smo prosili šefa prodajne službe tov. VALKOTA ERJAVŠKA, da nam odgovori na nekaj vprašanj.

VPRAŠANJE: Kaj menite, ali naša prodajna služba ustreza sedanjim tržnim razmeram in kje so njene slabosti, seveda če so, in kako bi se jih dalo učinkovito odpraviti oziroma izboljšati njeno delo?

ODGOVOR: Že 1962. leta, ko je bila z intervencijskim uvozom povročena določena stagnacija, smo začeli reševati reorganizacijo prodajne službe. Od takratnih dveh prodajnih referentov smo službo razširili na dva prodajna odseka (toplo valjani izdelki in mrzlo valjani izdelki) s po tremi referenti in

šefom oseka. Takrat je bila organizirana tudi servisna služba. Morda je bila organizacijska struktura za takratne razmere preširoka, vendar pa smo že takrat pravilno predpostavljali, da bo prišlo do sprememb na tržišču. Vsa delovna mesta v novi organizacijski strukturi so bila strokovno ustrezno zasedena (še sedaj trije referenti izredno študirajo na višji komercialni šoli v Mariboru). Zaradi take organizacijske in kadrovske politike lahko rečem, da sedanja prodajna služba ustreza in da bo kos sedanjim tržnim (nadalj. na 3. str.)

Skrb za človeka in merila delovne učinkovitosti

Kljub vedno večjemu tehničnemu napredku, ki se kaže v obliki mehanizacije in avtomatizacije, si ni mogoče zamisljati delovnega procesa brez človeka. Če bi bilo človeka mogoče zamenjati s strojem, tako pravi neki pisec, bi industrija napravila samomor, ker bi s tem uničila lastno tržišče. Stroji sicer lahko nadomestijo in ublažijo človekovo fizično naprežanje, ne morejo pa nadomestiti njegove zavestne, k dosegi nekega cilja usmerjene aktivnosti, kar je bistvena postavka v definiciji človeškega dela.

Skrb za človeka ima v sistemu socialističnega gospodarstva drugačen prizvok, kot ga ima »skrb za človeka« v kapitalizmu. V obeh primerih se ta prizadevanja lahko bogato poplačajo v obliki povečane produktivnosti in boljšega gospodarskega poslovanja, pač pa je razlika v tem, kdo se z rezultati človeškega dela okorišča — družba kot celota ali peščica posameznikov, ki imajo v lasti proizvodna sredstva. Merilo za vrednost neke dejavnosti je med drugim tudi njen smoter.

Ko govorimo o skrbi za človeka, ne mislimo le na administrativno skrb, ki se, kot kaže, včasih lahko tudi izrodi, pač pa na konkretno delo z ljudmi in za ljudi. Nedvomno se službe, ki pri nas na tem področju orjejo ledino, srečujejo s številnimi težavami, ki deloma izvirajo od tod, ker ni ustreznih objektivnih meril, s katerimi bi presojali učinkovitost njihovega dela. To je hkrati tudi motivacijski problem, ker vemo, da poznavanje delovnih rezultatov predstavlja pomembno spodbudo pri delu.

Ob prizadevanjih, da bi povečali produktivnost dela, izkoristili številne človeške rezerve in šli v korak z zahtevami, ki jih narekuje gospodarska reforma, se vprašanje ustreznega zaposlovanja in skrbi za delovnega človeka zastavlja v novi luči. Ne bilo bi napak, ko bi izdelali ustrežna merila delovne učinkovitosti, tako v proizvodnji kot tudi v administraciji, ker le tako lahko ocenimo kolikšen je doprinos posameznih faktorjev in posameznih služb k našim skupnim prizadevanjem. Ekonomska merila sicer še ne povedo vsega, so pa važen kriterij pri presojanju, ali je neka služba potrebna ali ni. Nedvomno so si vse službe, ki se neposredno ukvarjajo s človekom, na jasnem, kaj je vsebina in kaj smoter njihovega dela, verjetno pa tega še ne vedo vsi, ki bi sicer lahko izkoriščali njihove storitve.

Človek na delo ne prihaja samo z rokami in s svojo telesno energijo, pač pa tudi z vsem tistim, kar ga teži, ko sicer ni na delovnem mestu. Znano je, da družinske skrbi dostikrat enako prizadenejo njegovo delovno sposobnost kot telesno neugodje ali lažja bolezen. Skrb za delovnega človeka se torej ne omejuje le na podjetje, ampak sega tudi prek njegovih okvirov. Težko pa je presojati uspehe, če ni ustreznih meril, ki jih celo pri delu v proizvodnji še marsikje pogrešamo.

Ce naj bo skrb za človeka zares naše socialistično načelo, ki bo prispevalo ne le k večjemu osebnemu zadovoljstvu, pač pa bo tudi povečalo produktivnost dela, se bomo morali potruditi in izdelati ustrežna objektivna merila delovne učinkovitosti. V nasprotnem primeru bomo ostali le pri abstrakcijah, ki ne bodo imele dosti haska, niti ne bodo opravičevale zaupanja v obstoj služb, ki naj skrbijo za to, da ne bomo razmetavali z najdragocenejšimi osnovnimi sredstvi, t. j. s človekovim delom. To pa je že problem organizacije dela.

J. K.

19. seja DS Železarne

(nadaljevanje s 1. strani)
mora za eno prihodnjih sej delavskega sveta Železarne, skupaj s kadrovskim sektorjem pripraviti konkreten predlog kadrovanja tehnikov za kontrolo kvalitete.

6. Vsem orbatom in vsem odgovornim službam so naročili, da morajo v najkrajšem času napraviti red pri izstavljanju dobavnih listov, s katerimi sedaj velikokrat zamujamo.

V nadaljevanju se je so na predlog direktorja potrdili spremembo cenika v valjarni debele pločevine, ker je ta obrat vsled zahtev tržišča moral začeti valjati pločevino tanjših dimenzij, ki pa zahtevajo prav toliko, če ne

celo več dela. Odobrili so tudi eno službeno potovanje v inozemstvo, ker v tem času ni bilo nobene seje upravnega odbora, ki je sicer za takšne odobritve pristojen.

Misli

Pameten ni tisti, komur prinese naključje pamet, temveč tisti, ki jo pozna, razpozna in uravnava.

Ce hočemo spoznati stvari, jih moramo poznati do natančnosti; ker so te skoraj vedno neskončne, so naša spoznanja vsekdar površna in nepopolna.

La Rochefoucauld

Novi parni kotel v poizkusnem pogonu

V okviru investicij, ki jih izvajamo v železarni Jesenice, je tudi izgradnja novega parnega kotla kapacitete 32 t/h, s pregretjem pare na 450° C. Kotel je pripravljen na kurjenje s plavžnim plinom in delno z mazutom, opremljen pa je tudi z napravo za kurjenje s premogom, ki pa še ni dokončana.

Priprava za poizkusni pogon so se že vršile v maju in juniju. To so občutili predvsem bližnji stanovalci s tem, da jim je bil med 27. majem in 2. junijem skajen nočni mir, zaradi izpuščanja pare v atmosfero. Verjetno že naslednji teden se bo stvar ponovila. Medtem, ko smo do sedaj kurili z mazutom, pa bomo to pot prešli na kurjenje s plavžnim plinom, po možnosti do polne kapacitete. Ponovno izpihovanje pare v atmosfero bo v najboljšem slučaju trajalo eno dopoldansko dni; pri tem pa moramo še upoštevati možnost, da bo količina plavžnega plina v nadaljevanju poizkusnega pogona lahko v večji meri nihala, kar je vzrok, da moramo paro spuščati v atmosfero.

Vodstvo poizkusnega pogona ima s tem člankom

namen obvestiti prebivalce, da se takemu izpihovanju ob poizkusnem pogonu ne moremo izogniti. Enake nevšečnosti so se pojavile tudi pri poizkusnem pogonu drugih kotlov n. pr. pri Toplarni v

Ljubljani, kar je tudi zabeležilo dnevno časopisje. Vzrok izpuščanja pare v atmosfero je v tem, da pri preizkusnem pogonu para še nima ustrezne kvalitete, da bi jo lahko dovajali potrošnikom. Zato prosimo člane kolektiva in ostale prebivalce, da z razumevanjem sprejmejo to motenje, mi pa bomo poskrbeli, da bo čim krajše.

N. S.

Izpolnitev plana...

(Nadaljevanje s 1. strani)
obratovala samo z vodno turbino, ker je bila okvara na Leonradu. Še vedno so bili visoki mehanski zastoji. Srednja in lahke proge so imele od 20. 8. do konca meseca letni remont. Na obeh strojnih pečeh je bila izvršena rekonstrukcija (kurjenje na mazut). Valjarna žice je imela v tem mesecu izredno visoke mehanske in elektro zastoje. Povprečni planirani zastoj je bil presežen kar za 8,25 %. Valjarna 2400 je imela nizko debelino vroče valjane pločevine 8,4 mm. Tudi zastoji na progi so bili večji. V valjarni 1300 je bilo občutno pomanjkanje delovne sile v adjustaži. Jeklovlek ni izpolnil programa zaradi slabe kvalitete vložka za vlečenje (črna površina), pomanj-

kanja naročil za luščeno jeklo in zaradi nepredvidenega remonta brusilnega stroja.

Predelovalni obrati kot celota niso izpolnili plana skupne proizvodnje. V hladni valjarni je poleg pomanjkanja naročil primanjkovala tudi delovna sila. Pomanjkanje delovne sile je bilo tudi v žičarni. Žebeljarna je obratovala dobro. Naročila so bila zadostna. Naprava za modrenje žičnikov je obratovala samo štiri dni. Naprava za pocinkanje žičnikov pa do 19. 8. na tri izmene, na to pa na dve oz. eno izmeno. Elektrodni oddelek je imel za obratovanje na razpologo zadosti vložka in tudi naročila so prihajala sproti. Zaloga gotovih izdelkov se je znižala od prvotnih 504 tone na 427 ton.

R. J.

Informacija združenja jugoslovanskih

(nadaljevanje s 1. strani)
ko so postavljeni tudi letni proizvodni načrti. Medtem pa zaradi resnih težav v plasmaju jeklenih proizvodov za domače potrošnike prihaja do zmanjševanja proizvodnje, odnosno do ustavljanja dela na posameznih agregatih. Ko smo pričakovali, da bodo novi agregati opremljeni z najnovejšimi tehnološkimi dosežki, vplivali na zmanjšanje proizvodnih stroškov, se je zaradi neizkoriščenosti novih oziroma obstoječih kapacitet zgodilo ravno obratno — proizvodni stroški so se povečali. Razen tega tudi valjarne niso dovolj obremenjene s proizvodnjo, kar tudi negativno vpliva v smislu povečanja proizvodnih stroškov.

V spodnji tabeli je prikazano gibanje proizvodnje v obdobju januar — julij v posameznih fazah v odnosu na plan in v odnosu na realizacijo v prejšnjem letu:

Primerjava izvršene proizvodnje v odnosu na plan za to obdobje posebnega izpada v pogledu proizvodnje gotovih izdelkov, ki je bila ustvarjena samo s 83 odstotki. Osnovni razlog neizpolnitve plana gotove robe je v zelo slabem plasmaju na domačem in inozemskem tržišču.

Ustvarjena proizvodnja v odnosu na izvršitev v prejšnjem letu, razen pri sivem surovem železu in železovi rudi, kaže na posebnost pri belem surovem železu, surovem jeklu in gotovih proizvodih. Ob tem je treba poudariti, da so v odnosu na prejšnje leto doseženi rezultati tudi posledica spuščanja v obratovanje novih kapacitet, kakor tudi utečenost kapacitet, ki so bile spuščene v obratovanje v lanskem letu. Poudarja se, da nove kapacitete niso dovolj izkoriščene, pa tudi ostale se ne koristijo dovolj zaradi

težkega plasmaja proizvodov.

Pri oceni gornjih pokazateljev moramo imeti pred očmi, da so se že v avgustu pokazale tendence zmanjšanja proizvodnje pri vseh železarnah zaradi slabega plasmaja.

Na podlagi tega je bila izvršena ocena možnosti proizvodnje jugoslovanskih železarn do konca tega leta, ki kaže na sledeče:

— do sedaj prispela naročila od potrošnikov še daleč ne angažirajo obstoječih kapacitet črne metalurgije;

— glede na majhne zahteve potrošnikov se nadaljuje nadaljnje krčenje in ustavljanje posameznih kapacitet, v večini agregatov za gotovo proizvodnjo pa se še nadalje krči proizvodnja. Tako je npr. ustavljena še ena SM peč v jeseniški železarni (od skupnih sedem peči so samo tri v obratovanju). V tej

	leto 1967		Indeks realizacija plan	1966. leto	
	plan	realizacija		Realizacija	Indeks 1967 1966
železova ruda	1.230.875	1.161.729	94,4	1.284.082	90,5
koks	712.672	707.043	99,2	718.823	98,4
surovo železo	671.950	684.054	100,9	684.128	100,0
— belo	601.084	610.163	101,5	576.924	105,8
— sivo	76.866	73.891	96,1	107.204	68,9
surovo jeklo	1.131.753	1.106.271	97,7	1.074.151	103,0
— SM	965.512	940.498	97,4	912.557	103,1
— EI	166.242	155.773	99,7	161.594	102,6
gotovi izdelki	1.027.836	852.545	82,9	840.107	101,5

Ali nočemo ali ne moremo ali ne znamo

(nadalj. s 1. str.)

razmeram. Misliti bo treba le še na okrepitev servisne službe (demonstracija naših izdelkov, seznanjanje kupca s tehn. lastnostmi izdelkov idr.).

Ko govorimo o slabostih, jih tudi v prodajni službi ne moremo zanikati, saj je bila vsa dosedanja, dolgoletna praksa popolnoma drugačna od sedanjega stanja. V letih, ko je bilo povpraševanje nenehno večje od ponudbe, razen pri žeblihih in elektrodah, ni bilo mogoče drugače poslovati kot po sistemu, ki je podoben distribuciji. Seveda je tako dolgoletno poslovanje pustilo v našem delu določene negativne posledice in težave, pred katerimi ne smemo zapreti oči. Potrebno bo še veliko truda in volje, da se čim bolj uspešno prilagodimo novemu načinu poslovanja. Poudaril pa bi, da to, kar se pri nas dogaja, ni lastno samo nam, ampak je bolj ali manj prisotno tudi v drugih delovnih organizacijah.

VPRAŠANJE: Mnogo kritike pa tudi uradnih reklamacij naših kupcev je bilo v tem zadnjem obdobju izrečenih na račun neustreznih kvalitet, dimenzij, zamešnjav, poslanih količin in drugo.

železarn...

železarni se v električnih pečeh za proizvodnjo jekla ustavlja proizvodnja vsak teden 24 ur. V ostalih obratih se odvija proizvodnja z občutnim krčenjem.

V železarni Sisak je ustavljena proizvodnja jekla na eni SM peči.

V železarni Ravne in še posebej v železarni Nikšič bo še močnejše prišla do izraza tendenca upadanja proizvodnje iz kvalitetnih in plemenitih jekel.

Po realni oceni možnosti plasmaja se pričakuje, da bo do konca tega leta samo železarna Zenica ustvarila letno proizvodnjo po planu.

V ostalih železarnah se pričakuje, da bo prišlo do izrednega znižanja plana proizvodnje: železarna Jesenice za okrog 20% po količini in okrog 25% po vrednosti, železarna Sisak za okrog 25%, železarna Smederevo za okrog 20%, železarna Nikšič za okrog 40%, železarna Ravne za okrog 15% in železarna Štore za okrog 7%.

Znižanje pa se pričakuje tudi v rudnikih Vareš in Ljubija. Vse to kaže, da bo ustvarjena proizvodnja v tem letu nižja kot v prejšnjem letu.

(nadalj. v prihodnji številki)

Pravijo, da je dosledno držanje dobavnega roka že kar »bela vrana«. Posledica tega je, da kupci odpovedujejo že naročene količine in da se orientirajo na druga tržišča. Če so te trditve točne, ali bi lahko navedli nekaj konkretnih primerov pa tudi sugestij za uspešno reševanje teh vprašanj?

ODGOVOR: Izpolnjevanje dobavnih rokov ni več »bela vrana«, takih belih vran je vsak dan več, saj se je v tem pogledu izboljšalo stanje, kar je pogojeno tudi z manjšo obremenitvijo obratov z naročili. Po tem vprašanju pa je še vedno dovolj problemov, ki nam prav sedaj zelo ovirajo prodajne napore. Kupci namreč zaradi ugodnih nabavnih možnosti (zaloge, uvoz) zahtevajo zelo kratke dobavne roke. V sporazumu z ustreznimi službami v podjetju take prodajne roke tudi sprejemamo, vendar se jih v nekaterih primerih ne držimo. O tem imamo dovolj konkretnih primerov, ki posebno nam na prodajni službi delajo dovolj preglavic pri iskanju novih naročnikov. Leti nam preprosto odgovarjajo, da nismo izvršili niti starih naročil in da bodo naročili nove količine takrat, ko bomo dobavili vse zaostanke.

Največ problemov imamo z debelo pločevino. Ne bi se spuščal v to, ali so ti problemi subjektivnega ali objektivnega izvora, to naj ugotovi tehnični sektor. Poudariti pa moram, da imamo pri debeli pločevini še velike količine neizvršenih naročil oz. dobav in to kupcem, ki so za naš delovni kolektiv zelo zanimivi in imajo pri nas naročene velike količine debele pločevine. Med drugim je tu primer METALKE Ljubljana, ki nam je za zaostanke debele pločevine iz II. četrtletja postavila rok 5. 8., vendar niti do danes še nismo dobavili vseh količin. Nekateri količine oz. kvalitete so sicer izvaljene, vendar neadjustirane ležijo v adjustaži in delno v skladišču. Pri posameznih naročilih oz. pozicijah manjka le nekaj plošč (tzv. repi) in zaradi tega zaostaja celotno naročilo in kupec čaka. Zgodi se celo, da zaradi takih primerov kupec stornira celotno naročilo. Ravno omenjeno podjetje nam vztrajno zagotavlja, da ima še dodatne potrebe za debelo pločevino, vendar, da iz principa ne bo naročilo novih količin, dokler ne dobavimo zaostankov.

Iz podobnih razlogov nam je METALNA iz Maribora pred nekaj dnevi stornirala naročilo 177 ton debele pločevine zaostanka iz I. in II. tromesečja in to kvalitet in dimenzij, ki so za naš proizvodni program zanimive.

Omenil bi še primer CE-LIKA, ki je za nas zelo za-

nimiv kupec kvalitetnih in plemenitih materialov debele pločevine. Zaradi stalnih dobavnih zaostankov še iz I. in II. tromesečja so nam stornirali za okrog 178 ton naročil, razen tega pa nismo dobili od njih novih naročil.

Take in podobne primere bi lahko še naštevali ne samo za debelo pločevino, ki je sicer najbolj karakteristična, ampak tudi za druge obrate. Podobno je tudi z reklamacijami na kvaliteto materiala in razne zamešnjave, katerih število se je letos znatno povečalo. Delno gre povečano število reklamacij na račun vedno večjih zahtev kupcev, največ pa jih gre po našem mnenju na račun premajhne pozornosti naših sodelavcev pri delu v proizvodnih obratih.

Da bi uspešneje reševali te pomanjkljivosti, bo po našem mnenju potrebno še mnogo delati na tem, da se bodo tudi proizvajalci začeli zavedati, kakšne težave nam taka površnost povzroča na tržišču. Iz navedenih razlogov bo treba maksimalno zaostri proizvodno in tehnološko disciplino in narediti določene korekture v sistemu delitve osebnega dohodka, ki mora biti bolj odvisen od izvajanja naročil oz. pogodbenih obveznosti tako v količinskem, kot v kvalitetskem pogledu.

VPRAŠANJE: Znano nam je, da trgovsko podjetje UNIVERZAL z Jesenic odpremlja debelo pločevino raznih kvalitet in formatov za našo železarno. Kje je vzrok za tako orientacijo?

ODGOVOR: To vprašanje je povezano s problemom proizvodnje in prodaje debele pločevine raznih formatov. Do letošnje zaostitve na tržišču smo razne formate debele pločevine še dovolj ugodno plasirali na tržišče in sicer v takem stanju kot so se v obratu nahajali, to je nesortirane in sproti, tako da ni bilo v obratu zaloge. Letos pa ko imamo težave s plasmajem normalne proizvodnje debele pločevine, je jasno, da tržišče ne sprejema rado razne formate, posebno pa še nesortirane.

V obratu se je zaloga nabirala in jo obrat ni mogel ali ni hotel sproti sortirati. Ker se je sem in tja le pojavil kupec za določene formate, smo bili prisiljeni narediti sporazum s trgovskim podjetjem UNIVERZAL, ki nam je to uslugo zagotavljalo. Usluga ni draga, saj znaša s prevozom, skladiščenjem, sortiranjem in odpremo 3,80 S din na kg, pri tem pa je odpadel rabat, ki smo ga prejje odobraval na ceno za nesortirano debelo pločevino v višini od 3 do 7 odstotka.

Pokazalo se je, da je bil ta ukrep pravi, saj trgovsko podjetje UNIVERZAL to uslugo zelo vestno in ekspeditivno izvršuje. Doslej je bilo prodane že okrog 1.000 ton

te pločevine, ki bi sicer še sedaj ležala nesortirana in »zamrznjena« v valjarni debele pločevine.

VPRAŠANJE: V naših skladiščih leži mnogo nekurantnega blaga, v adjustaži v obratu 2400 se je nabralo že od lanskega novembra do danes 1.600 ton zvaljane pločevine, ki čaka na adjustiranje. V tem je mnogo zamrznjenega denarja. Kje so po vašem mnenju vzroki za to in kako menite, da bi se dalo rešiti ta vprašanja?

ODGOVOR: Na to vprašanje sem delno odgovoril že v prejšnjem odgovoru. Večji del zaloge je po našem mnenju vprašanje določenega sistema dela v adjustaži valjarne debele pločevine. Mi vemo le toliko, da je bila v zvezi s tem množica problemov, ker smo dobili podatke, da je pločevina že izvaljana, iz adjustaže pa jo mesece in mesece nismo dobili v skladišče gotove robe. Zdi se nam, da je ravno v tem izvor številnih problemov, ki sem jih obravnaval v drugem vprašanju. Na ta način in okrog tega nastaja množica urgenc in netočnih informacij, ki neopravičeno odzivajo dragocen čas tako delavcem v obratu, kot v prodajni službi in mečejo senco na našo organizacijo in poslovni ugled.

Ob tem moram omeniti, da se je struktura naročil za valjarno debele pločevine zelo spremenila oziroma poslabšala v pogledu povprečne debeline ter da ima valjarna pri nižjih količinski realizaciji znatno večje število izvaljanih in odpremljenih plošč. To je seveda objektivna težava, ki pa ne more biti vzrok, da bi ostala vprašanja ne reševali hitreje in bolj odločno.

VPRAŠANJE: Številni problemi, ki se prepletajo med proizvodnjo in prodajo, narokujejo zelo intenzivno povezavo med delovnimi enotami, pripravo dela, tehničnim sektorjem in komercialno službo, pa tudi dokaj precizirane pristojnosti in odgovornosti. Kako ocenjujete to povezavo in sodelovanje?

ODGOVOR: Vsekakor je za uspešno izvajanje poslovne politike nujno potrebno najbolj tesno sodelovanje med

omenjenimi dejavniki. To sodelovanje je razumljivo obstojalo tudi doslej, vendar je glede na dosedanje tržne razmere to sodelovanje imelo nekatere posebnosti, ki sedanjim tržnim razmeram ne ustrezajo več. Vsekakor bo potrebno na tem področju vnesti nove kvalitete, ki bodo še bolj strnile vse te dejavnike v enotno celoto z enim samim ciljem: primerno zasesti kapacitete, dobavljati v sprejetih rokih in predpisanih kvalitetah.

To obenem pomeni, da bo treba konkretno precizirati naloge in odgovornosti tako prodajne službe, kot ostalih dejavnikov, ki sodelujejo v ožjem procesu od naročila do realizacije. Te naloge in odgovornosti morajo biti vsebovane v ustreznih poslovnih aktih.

VPRAŠANJE: Ali se vam ne zdi ob tej konkurenčni borbi za tržišča nekoliko nemogoče, da na tako majhnem ozemlju kot je Slovenija obstojijo tri železarne s samostojnimi prodajnimi službami. Ali se vam ne zdi, da bi morali to službo, pa morda tudi nekatere druge integrirati?

ODGOVOR: Nisem popolnoma pristojen odgovarjati na to vprašanje, poizkušal bom pa podati svoje mnenje. Ob tem vprašanju verjetno ne gre razmišljati samo o določenih oblikah integracije prodajnih služb treh slovenskih železarn, pač pa tudi o integracijskih procesih na širokem planu, v katerem pa vsekakor lahko na eno prvih mest postavimo tesnejše sodelovanje prodajnih služb, oz. njih enotno nastopanje na tržišču. Začetki tega procesa so začeti že v letošnjem letu, vendar doslej z zelo skromnimi rezultati, kar je delno tudi posledica sedanjih tržnih razmer. Vsaka od treh železarn se bori z množico lastnih problemov in vsaka za sebe upa, da bo v svojih okvirjih reševala težave. Dejstva in praksa v svetu pa vse bolj kažejo, da bomo morali hitreje, bolj načrtno in organizirano pristopiti k reševanju tega vprašanja, ne samo na slovenskem območju, ampak celo na širšem jugoslovanskem teritoriju.

Jova

Prijetna novost v jedilniku kantin je prodaja peciva, ki ga peče obrat družbene prehrane. S tem pa se verjetno ne bo strinjala uslužbenka Železarne, ki je 11. septembra kupila rogliček v kantini mehanične delavnice.

Na srečo je pravočasno odkrila »začimbo«. Verjetno se bo pridružila naši želji, da bi v bodoče pekli v obratu družbene prehrane tako pecivo brez vijakov. Upoštevati moramo, da je popravo zob danes precej draga zadeva.

Kratke vesti iz Železarne

Pričeli so s tečajem za vodje premika

Prvi pravilnik za strokovnost prometnega osebja je predvideval, da mora nadpremikač (sedaj vodja premika) imeti ustrezen izpit. Ko je pred štirinajstimi leti izšel nov pravilnik, pa izpita za ta poklic ni več zahteval. Rečeno je bilo, da naj vrše te dolžnosti najstarejši in najsposobnejši premikači. Ker pa je bilo pri prometu vse več nesreč, so ob izdaji zadnjega pravilnika ponovno predpisali, da mora vodja premika imeti ustrezen izpit. Zato smo s tečajem pričeli v torek. Za šolanje se je prijavilo 42 premikačev.

Čakamo na zobčnike diferenciala

Pri normalotirni DIESEL lokomotivi (izdelave Djuro Djaković — Jenbach), ki jo vodimo pod oznako NDL-II, se je pred kratkim polomilo nekaj zob na prenosnih zobčnikih diferenciala prve osi. Lokomotivo smo v novi hali za popravilo vagonov in diesel lokomotiv dvignili na lesene prage, kolesno dvojico z diferencialom pa poslali v Zagreb, podjetju »Janko Gredel«, kjer tudi za železnico in železarno Sisak popravljajo te vrste lokomotiv. Popravilo bo predvidoma trajalo štiri mesece, kot traja dobavni rok za nove zobčnike.

Tudi rudo bo potrebno dobavljati v enakih vagonih kot koks

Da bo možno na zračni napravi v Hrenovici razkladati tudi koks, smo se z železnico dogovorili, da za nakladanje koksa v Lukavcu dajejo samo vagone serije E. To so visokostenski vagoni, pri katerih se morejo čelne stranice spodaj odpreti, pri strešanju pa vseeno ostanejo na zgornjem robu na ležajih. Ker se že vrše priprave za razkladanje rude, so v teku tudi razgovori, da bi bila tudi vsa ruda v bodoče dobavljena v takih vagonih. Kot vse kaže, jih bodo morali za Ljubijo zbirati na območju železniških transportnih podjetij Zagreba in Sarajeva, ker mora ZTP Ljubljana oskrbovati s takimi vagoni luko Bakar, od koder vozijo rudo za Linz, zadnji čas pa tudi za Čehoslovaško.

B. B.

Inž. Avgust Karba na zasedanju sekcije SEV

V Sovjetsko zvezo je odpotoval inž. Avgust Karba, kjer se kot delegat Jugoslavije udeležuje zasedanje sekcije za proizvodnjo jekla in ferolegur pri stalni komisiji za črno metalurgijo pri SEV (Zveza ekonomskega sodelovanja). V dneh od 12. do 15. septembra so v Zaporozju obravnavali tudi za našo Železarno več zanimivih vprašanj. Govorili so in izmenjavali izkušnje o izpopolnjevanju in intenzifikaciji proizvodnje jekla v martinovkah in električnih pečeh, o odlivanju jekla pod pritiskom, o izboljšanju površine ingotov in o nekaterih drugih vprašanjih.

Uvoz železarskih proizvodov v prvem polletju

Eden izmed vzrokov težav, v katerih se nahajajo jugoslovanske železarnice, je tudi pretiran in slabo organiziran uvoz železarskih proizvodov v našo državo. Znano je, da so v splošnem zaradi nastalega stanja potrebe za železarskimi proizvodi v Jugoslaviji letos manjše kot pretekla leta. Investicijska dejavnost je precej zmanjšana in kovinska industrija ima težave pri prodaji svojih proizvodov. Poleg tega imajo naši potrošniki še od prej velike zaloge, katerih se skušajo zaradi pomanjkanja obratnih sredstev čim preje znebiti. Jasno je, da ima vse to za posledico manjše povpraševanje za železarskimi proizvodi in s tem tudi manj naročil. S tem pa so prišle naše železarnice v neugoden položaj, ki jih je primoral k zmanjševanju proizvodnje, ustavljanju svojih jeklarskih peči in skrajševanju delovnega časa. Končna posledica pa je zniževanje celotnega dohodka železarn in seveda tudi osebnega dohodka zaposlenih.

Zanimiva je tabela železarskih proizvodov, ki smo jih v prvem polletju letos uvozili iz zahodnoevropskih in socialističnih držav:

proizvod	ton
železniške tračnice	827
težki profili	12.333
ostali profili	38.400
betonsko jeklo	42.438
valjana žica	19.517
debela in srednja pločevina	37.825
lamelje	6.463
pločevina za gradnjo ladij	44.114
kotlovska pločevina	776
tanka in fina pločevina	16.007
dekapirana pločevina	82.875
dinamo in trafo pločevina	6.245
pocinkana pločevina	23.839
bela pločevina	16.405
toplo valjani trakovi	25.634
hladno valjani trakovi	8.421
varjene cevi	2.128
brezšivne cevi	13.724
vlečena žica	12.511
kovano jeklo	973
skupaj	411.455

Naročilo iz Albanije

Bralce Železarja bo gotovo zanimalo, da smo po dolgih letih dobili naročilo iz Albanije. Pogodba bi lahko pomenila, da se bodo odnosi z Albanijo začeli izboljševati. Obenem pa je tudi dobrodošla v današnji ekonomski situaciji Železarne. Naročilo je železarna Jesenice prejela 10. julija za 85 ton pločevine kvalitete C 45 v dimenziji 1000 x 2000 x 8 mm. Naročnik je Alpimport iz Tirane. Pločevino bodo plačali z akreditivom in sicer 142 klirinških dolarjev za tono. Pločevino bodo prepeljali z Reke do Drača z ladjo, naprej pa po železnici.

Aktiv predsednikov sindikalnih odborov

V sredo, 13. septembra, so se sestali v delavskem domu pri Jelenu predsedniki sindikalnih odborov v Železarni. Na seji so obravnavali gradivo oziroma sklepe seje IO sindikalne organizacije in se menili o aktivnosti sindikalnih odborov v Železarni.

Seja izvršnega odbora sindikalne organizacije

V petek, 8. septembra, je imel IO sindikalne organizacije sejo, na kateri so obravnavali predlog GEZ o ukinitvi toplega obroka ter ukrepe, ki jih je sprejel DSZ zaradi zmanjšanja naročil. Istočasno je IO sindikalne organizacije obravnaval tudi predlog kadrovskega sektorja za odpuščanje delavcev, če bi bilo to potrebno, v kolikor bi tudi v prihodnje imeli premalo naročil.

Gradbena dela na gradbišču električne peči LECTROMELT bodo končana do 1. novembra

Delavci gradbenega podjetja Gradis so v juniju pričeli z izkopom temeljev za novo električno peč LECTROMELT. Gradbena dela dobro napredujejo in predvidevajo, da bodo končana do 1. novembra. Takrat bodo lahko začeli tudi z montažo peči.

V valjarni žice na Beli preizkušajo progo 250 Ø

Pretekli torek in sredo so nadaljevali s hladnim preizkušanjem naprav proge 250 Ø v novi valjarni žice na Beli. Preizkušali so prvo grupo, to je šest ogrodij, medtem ko bodo v prihodnje morali preizkušati še drugo grupo ogrodij. Predvidevajo, da bodo v prihodnjem tednu lahko začeli s toplim preizkušanjem naprav na omenjeni progi. Doslej so toplo preizkusili že proge 450, 320, 270 in 300 Ø.

temveč v nekaterih primerih celo dražji. Pri tem igrajo še posebno vlogo visoki zaslužki raznih posrednikov, manj pa potrebe in stanje na tržišču.

Pisali smo že v našem tedniku, da v drugih državah, ki so glede na stanje v svoji železarski industriji v ugodnejšem položaju kot mi, bolj ščitijo domačo industrijo pred pretiranim uvozom. Pri nas smo seveda po stari navadi spet šli iz ene skrajnosti v drugo. Kot smo preje preveč ščitili domačo industrijo, vendar ne samo železarsko, tako smo sedaj ravno pri tej veji industrije, ki je bila z reformnimi ukrepi bolj prizadeta kot nekatere druge veje, sprostili uvoz prek vseh pametnih meja. Tako smo v železarni Jesenice prišli do stanja, ko namesto pet obratujejo le tri SM peči, obe električni peči počivata dva dni v tednu. Skladno s tem pa so morali tudi vsi ostali obrati preiti na skrajšani delovni teden.

Da se bomo pravilno razumeli. Smo za reformne ukrepe in moramo priznati, da smo jih že in jih bomo še spoznali in občutili tudi v naši železarni. Da bo treba delati drugače, predvsem pa bolj ekonomično kot prej, smo že spoznali. Prav je, da nas je reforma pritisnila in opozorila na to. Vendar pri tem moramo vseeno vedeti za določeno mejo, ki smo jo pa verjetno prav pri uvozu nekoliko prekoračili. Bilo bi prav, če to sedanje breme, ki ga nosi železarska industrija, porazdelimo tudi na nekatere druge panoge. Kajti v tem primeru bo tudi jeseniški železar vedel, da nosi le del bremena, ki je pravično porazdeljen na vse tiste, ki so dolžni, da ga tudi prevzamejo del nase. In prepričani smo lahko, da ga bo v takšnem primeru tudi z razumevanjem nosil! K.

Železarski globus

BELGIJA — Belgijsko glavno mesto Bruselj bo postalo sedež novega mednarodnega združenja za jeklo, katerega članice bodo vse države, ki proizvajajo velike količine jekla z izjemo Sovjetske zveze. Članice tega združenja bodo Avstralija, Belgija, Francija, Italija, Japonska, Luksemburg, Nizozemska, Velika Britanija, Zahodna Nemčija in ZDA. Glavna naloga tega združenja bo proučevanje uporabe železarskih proizvodov in izmenjava izkušenj na področju razvoja železarske tehnologije med posameznimi državami, članicami.

Niso se

Zanimanje za gospodarske in najnovejši tehniške dosežke, ki so vsako leto razstavljeni na jesenskem zagrebškem velesejmu je bilo letos med novatorji, iznajditelji in racionalizatorji železarne še mnogo večje kot v preteklih letih.

Žal upravni odbor Železarne letos, vsled težke finančne in gospodarske situacije ni mogel v celoti ustreči želji in prošnji številnih prizadevnih in uspešnih avtorjev tehničnih izboljšav, da jim omogoči ogled razstavljenih eksponatov in najnovejših tehničnih dosežkov iz čez 1200 jugoslovanskih delovnih kolektivov in čez 5000 inozemskih razstavljalcev.

Iznajditelji, novatorji in racionalizatorji pa se nikakor niso hoteli odreči vsakoletni, skoraj že tradicionalni poučni ekskurziji na vsakoletni jesenski zagrebški velesejem. Zato so naslovili enako upravičeno in utemeljeno prošnjo na domače Društvo iznajditeljev in avtorjev tehničnih

Bolje tako, kakor da bi morali odpuščati delavce

Skrčen delovni čas zaradi pomanjkanja ustreznih naročil še ne pomeni slabših osebnih dohodkov, če bi se maksimalno prizadevali za kvalitetno izvrševanje skrčenih proizvodnih planov, za večjo delovno disciplino, za zmanjšanje proizvodnih in ostalih stroškov in drugo. Zanimalo nas je, kako na to vprašanje gledajo naši sodelavci. Izbrali smo jih nekaj in jim zastavili eno samo vprašanje.

VPRAŠANJE: Kako ste sprejeli ukrep o skrčenem delovnem času in kako gledate na to z vidika vašega osebnega in družbenega standarda?

ODGOVARJAJO:

TOMAŽ KLINAR,
vodja skladišča v HVŽ

Samoupravni organi v Železarni so na svojih sejah sprejeli sklep o uvedbi skrčenega delovnega časa. Smatram, da je sklep razumljiv,

bitno odpuščanje delavcev popolnoma odveč, ker bi morali pozneje, ko bo spet dovolj naročil, iskati nove delavce. Smatram, da je bil ukrep uprave podjetja in samoupravnih organov pravilen, in da zaradi pomanjkanja naročil ter zmanjšanja proizvodnega načrta čutimo posledice vsi, ki smo v Železarni zaposleni. Delali bomo manj dni v mesecu, kar pa se bo poznalo pri naših osebnih dohodkih. Upam, da bo skrčeni delovni čas hkrati tu-

našim sodelavcem in njihovim družinam, nudilo prehrambene artikle in druge dobrine — seveda po kakšnih cenah. Težava je tudi v tem, da so nas ukrepi zatekli prav na pragu jeseni, ko bo treba oskrbeti ozimnico in ko imajo v posameznih družinah, kjer je več šoloobveznih otrok, precej stroškov zaradi nabave šolskih potrebščin kot je to navadno ob začetku šolskega leta.

V večji ali manjši meri bodo ukrepi, ki so jih sprejeli samoupravni organi v Železarni, vplivali tudi na celotno jeseniško komuno. Dokler bodo veljali ukrepi in bomo imeli zmanjšan proizvodni načrt, bo tudi naša udeležba v občinskem prora-

li popust na železnici in tudi kulturne, športne in druge prireditve so ob nedeljah. Za vse to bomo v precejšnji meri prikrajšani. V marsikateri družini bodo odslej imeli še večje težave z družinskim proračunom. Lahko si predstavljamo tak proračun, če bo osebni dohodek od 10 do 15.000 S dinarjev manjši kot doslej. Če k obveznim izdatkom prištejemo še plačevanje stanarine, vodarino, elektriko, potem bo na razpolago le malo denarja za plačevanje raznih naročin in članarin. Zgodilo se bo celo to, da bodo marsikje morali odpovedati časopis, radio, televizijo itd. Upam in pričakujem, da bo to res začasen ukrep in da bomo kmalu spet lahko uvedli normalen delovni čas in omogočili članom kolektiva osebne dohodke, če že ne večje, pa vsaj take kot so jih imeli doslej.

do ostali na cesti v brezdelju. Vse kaže tako, da vzgojne kazni ne zadoščajo in bodo potrebni ostrejši ukrepi. Marsikaj bo treba spremeniti in urediti ne le v našem jese-niškem, ampak tudi v slovenskem in jugoslovanskem merilu. Zadnji čas je že, da se poslovimo od kolektivne odgovornosti za opravljanje nalog in da dosledno začnemo uvajati osebno odgovornost. Le tako bomo lahko kos vsem nalogam ob upoštevanju vsega tistega, kar zahteva ekonomika.

Strinjamo se s tistimi sodelavci, ki so na vprašanje odgovorili, da bodo posledice skrčenega delovnega časa in manjših osebnih dohodkov občutne v številnih družinah, pa tudi na različnih področjih družbene dejavnosti. Le z dobrim, vestnim in poštenim delom bomo lahko spet omogočili našim delavcem normalne pogoje in ustrezne osebne dohodke.

Naša ustna anketa

sicer pa je to le začasna rešitev.

Znano je, da so osebni dohodki zaposlenih delavcev v Železarni vezani na doseženo finančno realizacijo. Ker pa smo naš proizvodni načrt zaradi pomanjkanja naročil zmanjšali od 25.000 na 20.000 ton, je razumljivo, da je 7.000 ljudi v Železarni preveč.

Ker pa se potrebe tržišča in s tem v zvezi tudi stanje naročil menja, pa bi bilo po mojem mnenju vsako more-

di priprava na skrajšani delovni čas — 42-urni delovni teden. To bo možno takrat, ko bomo imeli spet dovolj naročil, proizvodnost bo večja, istočasno pa bomo dobivali spet normalne osebne dohodke.

Predvsem bodo omenjeni ukrepi vplivali na življenjski standard nas samih, predvsem pa tistih sodelavcev, ki imajo že sedaj minimalne osebne dohodke. Odvisno je tudi od samega tržišča, ki bo potrošnikom, v tem primeru

čunu manjša kot je bila planirana. To pa hkrati pomeni spremenjen položaj na različnih področjih družbene dejavnosti (šolstvo, komunale dejavnosti, družbene službe, kultura, prosveta in šport).

MARJAN DOLINSEK,
mizar — maketar
v tehniškem muzeju

Strinjam se z ukrepi, ki jih je sprejel DSŽ. Bolje je eš vedno tako, da delamo en dan manj v tednu, kot da bi morali odpovedati delovno razmerje nekaterim zaposlenim delavcem. Skrčeni delovni čas pa pomeni seveda tudi manj osebnih dohodkov za zaposlene delavce. Najbolj prizadeti bomo tisti člani kolektiva, ki smo že doslej imeli minimalne osebne dohodke.

Zmanjšanje proizvodnje v Železarni ter manjši osebni dohodki pa bodo negativno vplivali tudi na stanje na ostalih področjih v naši občini. Železarna je v naši občini največje podjetje in je tudi v največjem odstotku udeležena pri realizaciji občinskega proračuna. Manjši prispevek bo prav gotovo pomenil tudi manj sredstev za ostala področja, kakor na primer za šport, kulturo, šolstvo, nove gradnje itd.

ALOJZ VIDIC,
varilec pri platinški peči
v valjarni 1300

V načelu z ukrepi, ki so jih sprejeli samoupravni organi, strinjam, vendar s pripombo, da bomo občutno prizadeti predvsem tisti, ki delamo neprekinjeno in smo med tednom prosti enkrat ali dvakrat. Tako moramo biti na svojih delovnih mestih tudi v nedeljah. Precej je takih sodelavcev, ki so koristi-

FRANC TAVCAR,
I. valjavec v valjarni 1300

Skrajšani delovni čas smo v Železarni nestrpno pričakovali že nekaj let nazaj, vendar nismo mislili na takšno skrajšanje kot smo ga dočakali. Vsekakor bi bil dobrodošel 42-urni delovnik ob večji ali vsaj enaki proizvodnji kot prej in razumljivo tudi ustrezni osebni dohodki. Skrčeni delovni čas predstavlja za slehernega izmed nas precejšen problem. Manj bo delovnih dni in manj osebnih dohodkov. Vprašanje je, kako bodo v posameznih družinah zmogli vse dajatve, zlasti še sedaj, ko bo treba nabaviti ozimnico. Težko bodo odrinili denar, ki je namenjen za šolnino, nakup raznih učbenikov in drugih šolskih potrebščin ter za bivanje otrok v raznih internatih, če se šolajo izven domačega kraja. Tako bo marsikje zmanjkalo denarja za izživljanje delavcev in njihovih družin na različnih področjih družbene dejavnosti in vprašanje je, če bodo imeli toliko denarja, da bodo lahko plačali vse izdatke (naročnine časopisov, radia in TV), ki pa so v današnjem času skoraj nepogrešljivi.

ANDREJ BURGAR,
delovodja instalacijske
delavnice na Javorniku

Ukrepe o skrčenem delovnem času smo z razumevanjem sprejeli, ker drugega izhoda pač ni bilo. Da bi čimprej uvedli spet normalno stanje v Železarni in da bi omogočili članom kolektiva osebne dohodke, bo treba predvsem napraviti red. Dobre, vestne in marljive delavce bo treba pošteno nagraditi, pijancem in lenuhom pa pokazati vrata in jim odrediti delo drugje, da ne bo-

STANE MENCINGER,

vodja priprave dela v DE
vzdrževanje elektro naprav

Ukrep o skrčenju delovnega časa v Železarni, ki so ga sprejeli samoupravni organi, je koristen ne glede na to, da bo v trenutni situaciji to vplivalo na naše osebne dohodke. Ljudje bodo fizično manj obremenjeni, razen tega pa bo treba izboljšati organizacijo dela v tovarni. Organizacijska zrelost kolektiva se med drugim kaže tudi v tem, da smo se na skrajšani delovni čas, to je na 42-urni tednik postopoma pripravljali šest let, ne da bi uspeli. V sedanji situaciji pa smo lahko predlog o skrčenem delovnem času pripravili v štirinajstih dneh.

Samoupravni organi bodo morali reševati vprašanje delovnih mest, na katerih znašajo osebni dohodki manj kot 60.000 S din.

Prav tako bo treba vzporedno reševati vprašanje športne in kulturne rekreacije sodelavcev, ki delajo po sistemu 4+1. Le-ti bodo namreč prikrajšani za različne ugodnosti (gledališke predstave, koncerti, nedeljski izleti itd.).

Že v začetku leta bo treba pripraviti termine za korišćenje letnih dopustov v naših počitniških domovih. Sicer pa bo treba posvetiti večjo pozornost dopustniški disciplini. Plan dopustov bo treba dosledno izvajati, ker ob sedanjem sistemu, ki smo ga uveljavili s 1. septembrom, ne bo smela priti do izraza morebitna samovolja glede korišćenja dopustov, kar pomeni, da ne bo mogoče koristiti dopusta tako, kot bi hoteli posamezniki.

-or

odrekli koristni tradiciji

izboljšav, ki je z razumevanjem organiziralo ter izvedlo ekskurzijo dvajsetih najbolj prizadevnih in uspešnih avtorjev v Zagreb.

Kljub skrajno slabemu, deževnemu vremenu je v soboto zjutraj, dne 9. septembra odpotovalo v Zagreb z lastnimi avtomobili čez dvajset upravičenih avtorjev izboljševalnih predlogov. Z izrednim zanimanjem so si najprej ogledali izredno bogato založene domače paviljone, kjer so razstavljali domači razstavljalci svoje najnovejše dosežke. S posebnim zanimanjem so v dopoldanskih urah ogledovali izdelke elektro, lesne, kožne, gumijeve in motorne ter strojne industrije, kjer so z veseljem opazili izredno velik napredek v kvaliteti in raznovrstnosti izdelkov, ki kot enakovredni konkurirajo ostalim inozemskim proizvajalcem. Še in še so se udeleženci ekskurzije vračali v prostore kjer so bili razstavljani predmeti iz kemične industrije in industrije motornih vozil ter metalurgije.

Veliko časa so naši novatorji in racionalizatorji porabili za ogled eksponatov in dosežkov v novem, ogromnem sovjetskem paviljonu in ostalih vzhodnoevropskih paviljonih socialističnih držav. Z zanimanjem so ogledovali tudi najnovejše tehnične in gospodarske dosežke v novem ameriškem paviljonu. Tudi Zvezna nemška republika je povečala obseg svojega paviljona.

Udeleženci so obiskali tudi zanimiv in bogat skupni paviljon Azije, Afrike, Latinske Amerike in Jugoslavije, kjer so imeli priliko opaziti velik napredek gospodarskega in tehničnega razvoja.

Nekateri udeleženci ekskurzije so navezali najtesnejše stike z razstavljalci in prosili za praktično demonstracijo posameznih strojev in naprav. Hoteli so novosti in koristi prenesti v domače kolektive in na posamezna delovna mesta v obratih naše Železarne.

(nadalj. na 8. str.)

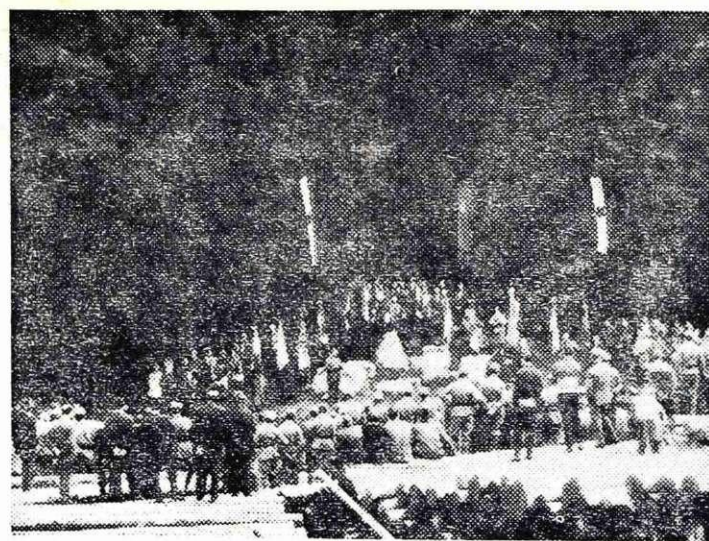
»V tihem gozdu tiho spite...«

V soboto, 9. septembra je minulo 25 let, ko se je na Lipniški planini odigrala velika tragedija, v kateri je izgubilo življenje 27 borcev takratne Selske čete, med njimi tudi narodni heroj Joža Gregorčič-Gorenje, komandant II. grupe odredov in bivši španski borec.

Po nekajletnem premoru sta občinska odbora ZZB NOV Jesenice in Radovljica organizirala več žalnih in spominskih svečanosti. V nedeljo, 10. t. m. se je že ob 7. uri zjutraj zbralo pred delavskim domom na Jesenicah skoraj 200 ljudi. Na krajši spominski svečanosti je o Jožu Gre-

goriču in o deležu jeseniških borcev v narodnoosvobodilni vojni govoril prvoborec France Konobelj-Slovenko. Kulturni program so izvajali pihalni orkester DPD Svoboda Tone Čufar, martinarski moški pevski zbor in recitatorji obeh jeseniških osnovnih šol.

Po svečanosti so se udeleženci odpeljali v Radovljico, kjer so med igranjem žalnih koračnic položili vence na skupni grob padlih borcev na Lipniški planini. Po tej kratki svečanosti so se udeleženci iz jeseniške in radovljiške občine odpeljali na Jelovico na Lipniško planino, kjer je bila glavna svečanost. Skoraj tisoč ljudi, med njimi tudi več kot sto vojakov iz kasarne Joža Gregorčič iz Škofje Loke, je prisostvovalo

Svečanost ob spominskem obeležju na Lipniški planini

zares lepi žalni svečanosti. O borbi pred 25 leti na obronkih Lipniške planine je govoril preživel borec Selske čete Janko Prezelj-Stane. Ob koncu svojega govora je poudaril, da pozabljam na dogodke in žrtve iz NOV, kajti današnja komemoracija je druga večja komemoracija po vojni na tem kraju. Obe občini jeseniška in radovljiška sta dolžni, predvsem pa borčevske in mladinske organizacije, da v svoje programe dela vključijo tudi spominske svečanosti na dogodke iz slavne narodnoosvobodilne borbe. »Zavedajmo se,« je zaključil tov. Prezelj, »da so bili vsi padli na tem mestu v marsičem boljši od nas, da so dali za današnji dan vse, kar so imeli — svoje življenje.«

Kulturni program so tudi na Lipniški planini izvajali kulturniki z Jesenic, četa

vojakov iz Škofje Loke pa je izstrelila salve.

Izredno lepo uspela spominska svečanost ob 25-letnici smrti narodnega heroja Joža Gregorčiča in soborcev dokazuje, da se tudi brez večjih denarnih sredstev, z nekoliko dobre volje in z odgovornostjo do naše zgodovinske preteklosti, lahko izvede tako zares lepa in intimna spominska svečanost. Vsekakor pa ne bi smeli pozabiti besed, ki so jih vkle-sale človeške roke v spominske kamne na Lipniški planini in ki nas tudi obvezujejo:

V tihem gozdu tiho spite
v naročju domačih planin
nikdar mrtvi —
poslej na vse veke živite,
in vsakomur, ki ga privede
mimo pot,
na težke, slavne borbe tod
obujate spomin.

Med igranjem žalne koračnice so predstavniki družbeno pol. org. položili vence na skupni grob v Radovljici

Pavle Dimitrov

Alpinistična odprava v pogorje Pamira — Pik Lenin 7134 m

5. nadaljevanje

Sobota, 12. 8. 1967

Veseli smo se tega dne, kajti danes gremo zadnjič proti vrhu. Sedaj gre zares. Po zajtrku nas postrojijo in slavnostno podelijo značke srečnejšem, ki so bili na vrhu minule dni.

Potem naložimo vojaški kamion z našimi nahrbtniki, ki jih bo peljal do Lukove poljane. Sledi še slovo od Mihe, ki zaradi žuljev na nogah mora ostati v baznem taborišču. Prekaljeni veteran ima solzne oči. Žal nama je, ker mu sreča ni naklonjena. Po štirih urah smo v taboru I. Sandi se loti kuhanja. Tu spodaj je treba mnogo jesti, zgoraj v višini bodo samo »čajčki«.

Nedelja, 13. 8. 1967

Ob prvem jutranjem svitu smo pokonci. Čez dan je prevroče za hojo. V strminah, kjer je pred dnevi bila shojena globoka gaz, je sedaj sam led. Iščejo nevarne

prehode v skalah. Končno se prebijemo na greben in po njem do tabora II. Kako je prijetno, ko imava že postavljen šotor. Posamezni oblaki tavajo po prostranem nebu. Morda je to začetek slabega vremena?

Ponedeljek, 14. 8. 1967

Zaradi hudega mraza se oblečeva in skuhava kar v šotoru. Ko sonce ogreje zrak, smo že visoko v strmini. Sedaj hodimo mnogo bolje — pozna se aklimatizacija. Zgodaj popoldne smo v taboru III. Višinski šotor je dobro prestal nekaj dnevnih viharjev. Kljub višini 6.200 m pojeva »doručak«, rozine, sir in mnogo tekočine. Vse to se bo obrestovalo jutri.

Pogled na bližnje gore je čudovit. Na zahodu se vrhovi Alajskega hbrta vidijo kot silhuete. Vrh Jedinstva je sedaj videti še bolj mogočen, kot iz doline. 2.000 m pred nami je kot izvijugana reka — Leninov ledenik.

Torek, 15. 8. 1967

Sive megle visijo nad vrhovi. Močan veter nosi s seboj sodro, ki naletava, da v šotoru bobni. Najbolj zoprno je zjutraj, ko se oblačiva v tesnem šotorčku. Vsak premik je napor. Debela ura je že mimo, predno sva naredi. Podereva šotor in ga vzameva s seboj za višje taborišče. V Himalaji smo imeli v taboriščih stalne šotore, tu jih pa moramo prenašati vedno višje.

Vzpenjamo se po nakaznem skalnem grebenu. Korak je počasnejši kot doslej. Sredi grebena srečamo Petra in Barbko, ki sta skupaj z Antejem in Francijem bila na vrhu 14. 8. 1967. Povesta, da Ante in Franci nameravata sestopiti do sedla Krylenka in po vzhodni steni na ledenik. Zadnje besede so — nasvidenje in pa srečno!

Na vrhu grebena počijemo, da za nami pridejo vsi tovariši. Med ruskimi alpinisti je tudi dekle, ki ne pozna utrujenosti. Na višini 6.500 m izvaja elegantne telovadne vaje. Pove, da je »mojster športa« — najvišje športno odlikovanje. Poleg alpinizma goji tudi telovadbo.

Z grebena zavijemo desno po snežni strmini na višji

greben, ki vodi proti vrhu Pik Lenina.

Nama gre zelo dobro, saj sva na čelu kolone. Vsakih dvajset korakov počitek, nato zopet dvajset korakov. V višinah je zakon hoje čisto drugačen! V popoldanskih urah smo na višini 6.800 m. Tu bo naše višinsko taborišče IV. V snežnem viharju komaj postaviva šotor. Pod »streho« vzameva Italijana Emilia, ki se zelo slabo počuti. Za večerjo: slabo sladkan čaj in tableta za spanje!

Sreda, 16. 8. 1967

Spala sva odlično, tableta je opravila svojo nalogo. Zunanaj ni preveč prijetno. Mrzlo je in mi komaj uspe navezati dereze. Roke so čisto trde. Megle se vlečejo prek grebenov in vrhov, le včasih se pokaže sinje nebo. Ob 7. uri smo že visoko v grebenu. S seboj nimamo ničesar — razen fotoaparata.

Sredi poti srečamo Avstrijce, ki se vračajo z vrha. Povedo, da je Ante padel v ledeniško razpoko 15 metrov globoko in na srečo brez poškodb.

Počasi in enakomerno se dvigamo vedno višje. Strmina nad vrhom naraste. Temu mestu Rusi pravijo vejica, saj je zadnjih 100 m najbolj

strmo. Predhodniki so pustili pritrdjeno tanko vrv, ki marsikomu pomaga do vrha. Zadnji koraki so lažji, saj je vrh tako blizu, a obenem tako daleč in zdi se ti večnost. Ob 14.30 uri po moskovskem času smo končno na vrhu (9.30 po našem času). Nad Leninovim kipom vihra sovjetska zastava. Pod kipom pa na dolgi vrvi plapolajo zastave držav udeleženk alpinade: sovjetska, poljska, vzhodnonemška, bolgarska, madžarska, italijanska, češkoslovaška, avstrijska in jugoslovanska.

Roščin po etru sporoči, da je iz njegove skupine prispe-

Naša poletna potovanja

Anton Blažej

Pojdimo v Rezijo

4. nadaljevanje

Zanimivo je kako štejejo. Do 20 gre kot povsod, potem pa dvajset anu dan, dvajset anu dva in tako do 39; 40 je dvakrat dvajseti, 60 trikrat dvajseti itd. Prof. Ivan Trinko trdi, da bodo n. pr. terski Slovenci že davno pofurlanjeni, a Rezija bo ostala še vedaj takšna kot je danes. Zemljepisne okoliščine, etniška rezistenca in pa živa zavednost svoje rezijanskega identiteta, bodo še dolgo ohranile narodne in jezične razmere »in status quo«.

V Reziji se je še do danes ohranilo veliko ljudskih pravljič. Dr. Milko Matičetov iz Ljubljane, ki stalno sodeluje z italijanskimi in furlanskimi etnografi je odkril zgodbo o rezijanskem Martinu Erpanu — Lolu Kotliču, ki jo je posnel na magnetofonski trak in jo je pripovedovala 78 let stara Egenija Siega. Ker je povest precej dolga, navajamo samo začetek.

»Je bil en mož, močan, tale v ti vasi v Osojah. In ta mož, potem ko so prišle te vojske, je ubežal noter v Učjo, od Krnice dol, na Mali Kolk. Tam na Učji ni imel nič, samo hišico, ki si jo je bil naredil. In je hodil na ribe, dol ob vodi loviti ribe. In ko mu je zmanjkalo moke, je hodil dol proti Centi. In ko je prišel dol v mlin, so mu morali dati takoj pol vreče moke, če ne je zadel tudi cel kvintal. So mu morali dajati in konec, on je zmeram delal te obiske, zmeram hodil dol ob Teru in si lepo pikel ribe, ker je imel moko.«

Prisluhnimo še ljudski pravljič iz Stolbice, ki jo je zapisal tudi dr. Milko Matičetov.

VOLK IN KOZICA

Kozica in volk sta se srečala. Volk je rekel: »Pojdiva na tistole goro, tam je tako lepa trava!«

»Dobro«, je rekla kozica, »pojdiva, vendar mi moraš poprej priseči, da me ne boš snedel.«

Volk je prisegel in sta šla.

»Joj, kako lepa kozica si ti!« je rekel volk po poti.

»Jojme, ti me boš snedel.«

»Ne!« je rekel volk. »Saj sem prisegel!«

Ko sta bila že visoko v gori, je spet rekel volk:

»Joj, kako lepa kozica!«

»Jojme, ti me boš snedel!«

»Da veš«, je rekel volk, »prisega nič ne velja!«

Ko sta prišla na goro, se je kozica ustavila na skalnem robu. Volk jo je napadel in ji odgriznil pol repa. Kozica je rekla:

»Ko si mi že snedel rep, pahnj me še dol čez rob!«

Volk si je mislil: zdaj te imam! Hotel jo je pahniti dol, kozica pa se je odmaknila in čez rob je zletel volk.

Pojedli so ga vrani in krokarji.

Da bomo nekoliko spoznali rezijansko narečje, poslušajmo kako poje o svoji Reziji domači narodni pesnik preprost starček Ferdinand Trakon.

Koj vun na verk mi priduva,
ki pavšorod mi viduva,
tje ta nu soš polēduva
je mākoj skāla anu rob.
Tje nutavb dnō mi viduva,
je mākoj vōda anu prōd!

Slovensko se glasi:

Kadar vun na vrh midva prideva,
koder povsod viduva,
tje in sem pogledava,
je sama skāla in rob.
Tje noter v dno midva viduva,
je samo vōda in prōd.

V šolskem letu 1963/64 je bilo v Reziji 18 učilnic in 18 učiteljev v 40 razredih osnovnih šol v sledečih vaseh: v Ravenci, Sv. Juriju, Njivi, Liščecah, Osojah, Stolbici, Koritah in v Učji. Učencev je bilo 322, in sicer 153 dečkov in 164 deklic. Osnovno šolo in končalo 57 otrok, od teh 25 dečkov in 32 deklic. Po osn. šoli je nadaljevalo šolanje 12 otrok in so se vpisali v glavnem na strokovno šolo v Ravenci. V srednjih in višjih šolah je zelo malo Rezijanov.

Učitelji, ki učijo v šolah doline Rezije, so skoraj vsi tujci (samo dva sta domačina) in se vozijo z vlakom do Rezjute, naprej pa nadaljujejo pot z avtobusom in peš, kamor ta ne vozi. Učitelji nimajo pravih stikov z domačim prebivalstvom, ker nimajo časa, da bi se z njimi zadrževali, ker se jim mudi po končanem pouku domov. Seveda ne razume noben učitelj, razen tistih dveh domačih, rezijanščine in zato je pouk kajpada še bolj otežkočen.

V dolini Rezije delujejo tudi štirje otroški vrtci, se razume, da so tudi ti kot šole italijanski. Obiskuje jih okrog 120 otrok. To je precej visoko število, če računamo, da je vsch otrok v osnovnih šolah nekaj nad 300.

Kaj berejo v Reziji? Ko učenci zapustijo osnovno oziroma strokovno šolo, se le redki izobražujejo doma z branjem knjig in še to kar berejo ni dosti vredno. Statistike nam povedo, da je v dolini Reziji najbolj razširjena neka italijanska strip-revizija, za njo pride na vrsto škofijsko tedensko glasilo »Vita Cattolica« in nekaj italijanskih dnevnikov (v vsej dolini okoli dvajset). Na žalost segajo po slovenskem čitivu največ le starejši ljudje.

Naslavnejši dan za Rezijo je »Smarna miša«, to je Marijino Vnebovzetje, 15. avgust. Takrat je zelo živahno. Tudi oni, ki so čez leto v inozemstvu se vračajo domov za ta praznik. Poleg tega pride iz Železne doline mnogo Furlanov, nekateri iz pobčnosti, drugi iz radovednosti in zabave. Zaradi tujih gostov je takrat tudi mašno opravilo v furlanskem jeziku. Po končani cerkveni slovesnosti se razvije na vaškem trgu, kjer so postavljene prodajne stojnice in barake, živahno vrvenje. Gospodarji kupujejo razno orodje za domačo rabo, gospodinje razne potrebščine in obleke zase in za otroke, fantje pa dekletom nakit in še kaj sladkega povrha. Gostilne so ves dan polne gostov, vik in krik, petje in godba. Pleše se po vseh gostilnah tja v pozno noč. Vsaka cerkev ima svoj posebni praznik, toda bolj po domače in brez tujcev.

V 15. številki, z dne 15. septembra 1966 beremo v »Matajurju«, glasilu Slovencev v Videmski pokrajini, poročilo o praznovanju »Smarne miše« leta 1966.

(nadaljevanje)

lo na teme Pika Lenina 19 ljudi, med njimi tudi dva Jugoslovana. Vesela sva tega trenutka, prispevala sva svoj delež k praznovanju 50-letnice oktobarske revolucije.

Zaradi slabega vremena vodja sili k sestopu. Pod strmino srečamo zadnje iz naše skupine, ki hočejo na vrh. Ročim jim dodeli spremstvo! S skrbnimi koraki sestopamo vedno nižje. Zalosten je pogled na tovariše, ki od onepoglosti padajo v sneg in čez čas, ko naberejo nekaj moka, zopet nadaljujejo sestop. Pred menoj hodi Rus, njegovi koraki so dolgi le

10 cm. Izpito telo ne zmore več. Postali smo nejevoljni. Megla je tako gosta, da komaj sledimo gazi proti taboru IV. Končno je še veter zamedel gaz in ostanemo na planoti. Kaj sedaj? Počakamo še nekaj tovarišev, ki pridejo za nami. Z zborovskimi klici nam uspe dobiti zvezo s taborom IV in tako smo rešeni zmrzovanja. Pozno je in moramo prenočiti v taboru IV, pa čeprav se bomo jutri še slabše počutili. Višina izpije iz človeka vso energijo.

Četrtek, 17. 8. 1967

Nebo je prekrito z oblaki. Čez noč je zapadlo nekaj snega. Za zajtrk nekaj požirkov čaja, ki je še edina sprejemljiva in prebavljiva hrana železcu. Mlajši Madžar je tako izčrpan, da ga noge ne držijo več. Tudi velik in močan Poljak se ne počuti dobro. V dva šotora zavijemo tovariša in ga vlečemo navzdol. Na pomoč pridejo litvanski alpinisti — pravi korenjaki. S skupnimi močmi je možno rešiti tovariša bele smrti.

Zelo počasi napredujemo. Udira se do kolen, včasih še globlje. Proti večeru nam uspe sestopiti do tabora III. V snežnem metežu postavimo

šotore. Kako je prijetno v njem, ko poslušas zavijanje vetra. Škoda, da sva zgoraj pustila steropor, gotovo bo hladno. Pod seboj stlačiva vso mokro opremo, za pod glavo pa so »imunitni« čevlji.

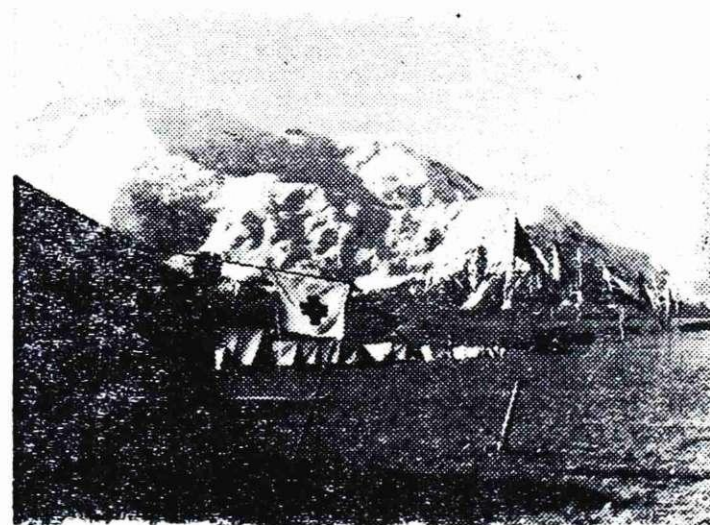
Petek, 18. 8. 1967

Cela noč je bila eno nestrpno pričakovanje dneva. Šotor je skoraj v celoti zasut. Le vrhnja tretjina je iznad snega. Prijatelj iz sosednjega šotora naju »odkida«, da prideva na beli dan.

Nebo se je otreslo oblakov. Veseli smo tega, saj tri dni slabega vremena v takih višinah res ni prijetno. Vodja madžarske ekipe pove, da njihovega tovariša ni treba transportirati. Čez noč si je nabral nekaj energije. Tudi Poljaku je dobro. Ta novica nas je še bolj razveselila.

Sestopamo po že znani poti. V strmini se spustimo po zadnjici. To je idealno početje brez truda! V taboru II. Rusi skuhamo velik lonec čaja. Že peti dan samo »čajčki«. Sandi pripomni, da smo taki kot osli — čim manj jedo, več zdržijo.

Potem v gosjem redu sestopamo navzdol do ledenika in po njem v tabor I. Sonce zahaja za gore. Vedno bolj in bolj rdeče je pobarvan naš

vrh. Še nikoli ni bilo tako lepega sončnega zahoda. Morda je to nalašč za slovo!

Sobota, 19. 8. 1967

Deveti dan odkar smo zapustili bazno taborišče. Ze vnaprej se veselimo svidenja s tovariši. Leninov ledenik se je zelo spremenil. Sedaj je mnogo več razpok, ki jih je treba preskočiti, ali pa se jim umikati daleč naokoli.

Na Lukovi poljani čaka kamion na naše nahrbtnike. V eni uri smo v baznem taborišču. Po predanem »ropotu« sledijo čestitke prijateljev in gostija. Za nami pride

zadnja skupina. Ob takih sprejemih je vedno planinski pozdrav »prijut«, ki ga v zboru zatulijo vsi navzoči.

Posebno veselo je v našem šotoru. Pripovedujemo si doživljaja s poti. Razen mene so vsi dosegli svoje višinske rekorde. Barbka je četrta inozemka, ki ji je uspelo priti na vrh — najvišja Jugoslovanka!

Ob luninem svitu zagori taboriški ogenj. Rakete švigajo v nebo. Slišijo se pesmi devetih narodov, devetih jezikov. To nas ne moti, saj smo vsi prijatelji — socialisti. (Nadaljevanje)

Tone Ambrožič-Božo (levi) in Janez Žvan-Dravski na konferenci aktivistov jeseniškega okrožja leta 1944

Tone Ambrožič-Božo

V ponedeljek, 11. septembra smo se na pokopališču v Gorjah pri Bledu poslovili od prvoborca Toneta Ambrožiča-Boža.

Tone Ambrožič-Božo je bil rojen 21. maja 1907 v Spodnjih Gorjah. Pred prvo svetovno vojno je bil zaposlen na parni žagi Gorjana kot kurjač, po odsluženju kadrovskega roka pa se je izučil za mizarja. Aktivno se je udeleževal v naprednem delavskem gibanju in bil član delavsko-prosvetnega društva Svoboda v Gorjah pri Bledu. Po kapitulaciji Jugoslavije je takoj prišel sodelovati v narodnoosvobodilnem gibanju. Postal je borec Cankarjeve čete in pozneje Poključke čete. Kot borec Cankarjevega bataljona se je udeležil tudi bojev v Dražgošah. Leta 1942 je bil določen za terensko politično delo ter postal sekretar rajonskega komiteja KP za področje Gorje-Bled. Istčasno je bil tudi član okrožnega komiteja KP Jesenice. V letu 1944 je bil določen za sekretarja okrajnega komiteja KP Jesenice.

Tudi po osvoboditvi je bil zelo aktiven ter nekaj časa tudi sekretar okrajnega odbora OF v Radovljici. Zlasti je bil prizadeven pri organiziranju zadruge. Dalj časa je bil zaposlen pri Gozdnem gospodarstvu Bled, tik pred upokojitvijo pa je vodil lesnoindustrijski obrat v Vintgarju. Tudi v povojnih letih je uspešno delal pri DPD Svoboda Gorje. Za svoje zasluge med NOB je bil odlikovan s številnimi odlikovanji, bil pa je tudi nosilec partizanske spomenice 1941.

Tih, skromen in predan je bil partizan Božo. Med

borci je užival posebno zaupanje in vsi smo ga imeli radi. Kadar govorimo o njegovem delu, potem ne mislimo na boje in juriše. Njegovo politično delo se je odražalo drugače. Njegovo bojno polje je bila dolina. Na sestanke je hodil na Bled, v Gorje in prihajal tudi na Pokljuko. Nalog je bilo vedno več in ko je padel skoraj ves revolucionarni kader z Jesenic, je prišel Božo pod Golico. Aktivistom z Jesenic je znal vlti zaupanje, političnim sodelavcem pa je znal obrazložiti potrebo po vedno širših nalogah.

Hrane, obleke, pisarniških potrebščin in sanitetnega materiala smo potrebovali vedno več. Znanje in izkušnje je prenašal na ostale sodelavce. V partizanih je bilo vedno več jeseniških železarjev, naloge pa so se vrstile druga za drugo. Tu so bili še obveščevalci, kurirji in posamezne partizanske enote, s katerimi je bila nujna stalna povezava. Uspelo mu je poživiti partijsko delo, vedno znova pa je opozarjal na disciplino in na nevarnost pred sovražnikovimi provokacijami. Neumoren, kakor je bil v partizanih, je ostal tudi po osvoboditvi. Treba je bilo začeti znova in leta obnove mu niso dovoljevala počitka. Šele nekaj let je minilo, odkar je bil upokojen. Toda težka nesreča in posledice vojne so mu prežgodaj pretrgale nit življenja. Spomin na partizana Boža bo ostal med borci Cankarjevega in Prešernovega bataljona še naprej prisoten. Spominjali se ga bomo tudi mnogi politični delavci z jeseniškega in radovljiskega območja.

Slovenko

Pionirji in mladinci - gasilci iz Domžal na obisku pri jeseniških železarjih

V soboto, 26. avgusta t. l. so imeli pionirji in mladinci občinske Gasilske zveze Domžale uspel izlet k jeseniškim železarjem, oziroma k njihovim gasilskim tovarišem. Dva velika avtobusa Transturista iz Škofje Loke sta odpeljala nad 90 pionirjev in mladincev v spremstvu 17 odraslih tovarišev gasilcev na vse zgodaj proti lepi Gorenjski. Vreme je bilo kakor naročeno lepo in ne prevroče. Mimo nas so hitele lepe gorenjske vasice, staro in lepo mesto Kranj in že smo se vozili po lepi, novi cesti čez Peračico naprej proti Jesenicam. Mimogrede smo obiskali še Begunje in Drago, kjer smo si ogledali znamenitosti iz NOB ter Prešernov dom v Vrbi. Kmalu so se nam predstavili jeseniški tovarniški dimniki in plavži, iz katerih se je valil težak dim.

Ustavili smo se pred velikim in lepo urejenim gasilskim domom na Jesenicah. Tu nas je nad vse ljubezni-vo sprejel poveljnik tov. Gregor Novak. Po kratkem in priskrbenem pozdravu nam je razkazal gasilski dom z vso opremo ter laboratorije. Nismo se mogli načuditi najmodernejši gasilski opremi, ki jo imajo jeseniški gasilci. Vsepovsod je bil vzoren red in čistoča. Še bolj smo bili presenečeni, ko smo bili priča poizkusnemu alarmu. Kako hitro in natančno so bili vsi gasilci na mestu in vozovi so bili v eni minuti že vsi na poti proti požarišču. Kasneje smo si ogledali še okolico gasilskega doma, ki so jo gasilci sami uredili. Tu vidiš lepo urejene stezice in travne gredi-ce, na katerih se pasejo vse vrste živali (iz železa) in palčki, male hišice in navsezadnje še maketo prvega gasilskega doma na Jesenicah. Vse je kot v pravljici in je bila prava paša za oči za vse naše izletnike. Obču-

dovali smo tudi lepo oblikovana železna vrata, ki prikazujejo razne faze gašenja požara. Tudi ta vrata so delo enega od tovarišev gasilcev.

Po skupnem kosilu v tovarniški restavraciji smo se poslovili od gostoljubnih in prijaznih Jeseničanov in se odpeljali še v Bohinj, kjer so si naši izletniki lahko

okopali in odpočili. Nekateri pa so se odpeljali tudi na Vogel. Bil je že mrak, ko smo se končno zbrali pri hotelu Zlatorog, od koder smo odhiteli nazaj proti domu vsi razigrani in dobre volje. Tega izleta ne bomo pozabili ne mladi, ne stari. Še enkrat se iskreno zahvaljujemo za tovariški sprejem in gostoljubje jeseniškim tovarišem, posebno pa tovarišu poveljniku Novaku in jim želimo čim manj požarov, drugače pa še veliko delovnih uspehov. Zahvaljujemo pa se tudi občinski Gasilski zvezi Domžale, ki je omogočila ta izlet in vsem organizatorjem tega izleta. Prepričani smo, da bo izlet rodil predvidene cilje in v naše gasilske vrste vključil še več mladine in pionirjev.

Nace Vodnik

Uporabniki cest

(Posebej opozarjajo voznike pri novih določilih, kako ravnati v primeru izgube vozniskega dovoljenja, da je stari predpis zahteval v takem primeru preklic dovoljenja v uradnem listu, medtem ko z novimi predpisi preklic ni več potreben!).

Prošnjo za novo voznisko dovoljenje namesto izgubljenega vloži voznik pri organu za notranje zadeve občine, v kateri ima stalno prebivališče.

Prošnji za novo voznisko dovoljenje namesto izgubljenega morata biti priloženi dve voznikovi fotografiji 3,5 x 4,5 cm.

Prošnjo za novo voznisko dovoljenje namesto izgubljenega mora vložiti vložnik osebno. Delavec pri občinskem organu za notranje zadeve, ki sprejme tako prošnjo, mora ugotoviti istovetnost prošilca.

Vozniku, ki vloži prošnjo za novo voznisko dovoljenje namesto izgubljenega, sme pristojni občinski organ za notranje zadeve namesto novega vozniskega dovoljenja izdati začasno dovoljenje za vožnjo motornih vozil, v katerem navede po podatkih iz voznikovega kartona, katero kategorijo motornih vozil je imel pravico voziti.

Začasno dovoljenje iz drugega odstavka tega člena izda organ z veljavnostjo do 30 dni in mora biti na njem voznikova fotografija. Vozniško dovoljenje nadomešča le toliko časa, dokler voznik ne dobi novega dovoljenja.

Če je voznisko dovoljenje obrabljeno, mora voznik prositi za zamenjavo z novim.

Prošnjo za zamenjavo obrabljene vozniskega dovoljenja vloži voznik pri organu za notranje zadeve v občini, v kateri ima stalno prebivališče.

Prošnji za zamenjavo obrabljene vozniskega dovoljenja mora priložiti voznik dve fotografiji velikosti 3,5 x 4,5 cm.

IV. Evidenca o izdanih vozniskih dovoljenjih

Če voznik spremeni stalno prebivališče in se preseli iz ene občine v drugo, se mora v 15 dneh od prihoda v novo stalno prebivališče prijaviti organu za notranje zadeve občine, v kateri je to novo prebivališče, da ga vpiše v evidenco vozniskih dovoljenj.

Organ za notranje zadeve občine, v kateri ima voznik novo stalno prebivališče, zahteva od organa za notranje zadeve občine, iz katere se je voznik preselil, naj ga izbriše iz registra voznikov motornih vozil in mu pošlje njegov karton in mapo.

Prijava spremembe stalnega prebivališča in zaporedno številko, s katero je voznik vpisan v novi register voznikov motornih vozil, zapiše organ v voznisko dovoljenje.

(nadaljevanje)

Niso se odrekli...

(nadalj. s 5. str.)

Dalj časa so se zadrževali poedinci tudi v razstavnih paviljonih Bolgarije, Češko-slovaške, Poljske in Madžarske.

S posebnim zanimanjem pa so si ogledali tudi razstavljene predmete v južnoameriških paviljonih kjer so razstavljali proizvajalci iz Argentine, Brazilije, Mehike, Urugvaja in Kube.

Letos so v Zagrebu tudi prvič razstavljali proizvajalci iz Konga, Nepala in Cipra, kar je tudi velika pridobitev te naše največje, reprezentativne gospodarske razstave ali revije tehničnega in gospodarskega napredka.

Čas je na žalost le prena-glo hitel in nekaterim ob natančnem ogledu vsega novega ni uspelo videti vsega.

Vsekakor pa so organizatorjem letošnje ekskurzije na 73. jesenski zagrebški veleseljem, Društvu iznajditeljev in avtorjem tehničnih izboljšav iskreno hvaležni, da so si lahko ogledali najnovejše gospodarske in tehniške dosežke iz držav vsega sveta.

Zuro

Živahna gradbena dejavnost v občini Jesenice

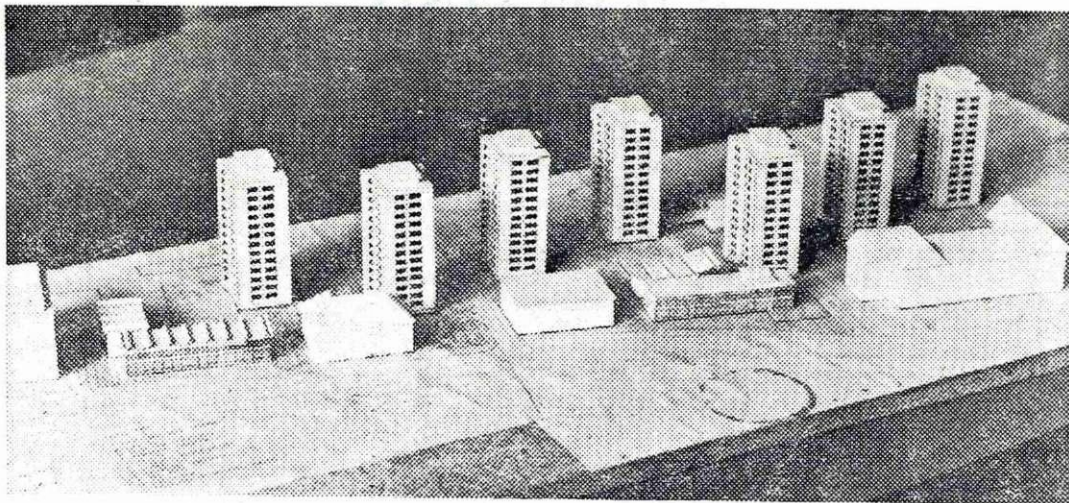
Kljub temu, da smo z vsakim dnem bližje jesenskemu času, značilnem po hladnejših nočeh in deževju, tega ni čutiti pri gradbeni dejavnosti v občini. Niti gospodarska reforma ni zavrnila gradnje, le vse je postavila — v prave odnose; to pa je tudi prav.

Predvsem na Jesenicah je opaziti živahno gradbeno dejavnost. GIP Gradis nadaljuje z gradnjo tretje stolpnice pri gimnaziji, katera bo po predvidevanjih vseljiva po novem letu. Predvideno je tudi, da bodo prihodnje leto nadaljevali z gradnjo 6. in 7. stolpnice za poslopjem gimnazije, medtem ko bosta 4. in 5. — tako so pač označene — zaradi poprejšnjega rušenja prišli na vrsto pozneje. Poleg tega zraven gimnazije za visokim plotom že rastejo temelji enonadstropni poslovno-trgovski stavbi, kjer bodo tudi mlečna restavracija, prodajalna pohištva, prodajalna konfekcije in drugo. Po narejeni maketi je vidno, da bomo sčasoma res dobili na Jesenicah pravi center mesta.

Trgovsko-stanovanjska hiša nasproti železniške postaje, kjer je predvidena veleblagovnica, je v zadnjem času precej zrastle in se dvignila iznad temeljev. Splošno gradbeno podjetje SAVA, ki gradi to stavbo, je začela pripravljati tudi gradnjo pri Čufarju. V sklopu gostinsko-kulturnega centra je v načrtu

najprej gradnja sodobne restavracije, ki jo na Plavžu resnično potrebujemo. Poleg tega projekt predvideva tudi gradnjo trgovine — predvsem sodobne samopostrežne trgovine in pa v zadnji fazi dvorano za kulturne prireditve in kino predstave.

Pomembna so tudi dela pri odpravljanju posledic lanskega letnih poplav v naši občini. Narasla Sava s hudournikov je takrat naredila škode kar za 15 milijonov N din. Zato so že lani, predvsem pa letos začeli gradnjo oz. popravilo mostov in utrjevanjem obrežja. Tako so koncem julija letos izročili svojemu namenu nov betonski most na Hrušici, ki je veljal 400.000 N din. Istočasno je GIP Gradis začelo z deli pri urejanju obrežja Save na Jesenicah, kjer je narasla Sava prestopila bregove in naredila veliko škode. Letos je za zavarovanje in ureditev desnega brega na razpolago skupno 410.000 N din, medtem ko je dokončna ureditev levega brega predvidena prihodnje leto. Obenem je isto podjetje začelo z deli pri novem mostu na Jesenicah, kjer bodo za-

Maketa bodočega centra mesta od trgovsko-poslovne in stanovanjske zgradbe (Slovenijašport) do gimnazije

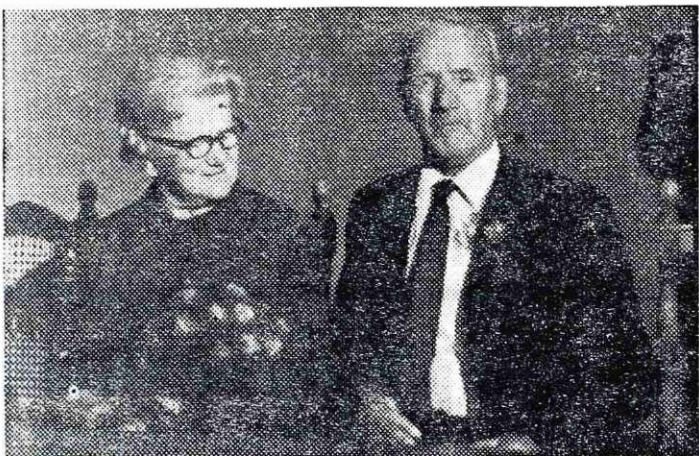
varovali obrežje in povečali odtočni profil. Začeli pa so tudi z obnovo Žvagnovega mostu, ki bo tako ponovno služil pešcem in vprežnim vozilom. Most bo sicer lesen, vendar na betonskih nosilcih, dela pa bodo veljala 80.000 N din. Novi most pri Žvagnu naj bi bil gotov do 29. novembra letos. Poleg tega je gradbena ekipa KS Gorje obnovila most v Piškovcih na cesti III. reda med Žirovnico in Bledom, katerega dela sta financirali jeseniška in radovljiška občina. Pri skupščini občine Jesenice pa že pripravljajo potrebno dokumentacijo in predračune za most v Mojstrani, katerega gradnja naj bi se začela prihodnje leto. Na oddelku za gospodarstvo, gradbene in komunalne zadeve pri skupščini občine Jesenice imajo še vrsto predlogov novogradenj na Jesenicah in v obci-

ni. Za progo na Jesenicah namerava SGP SAVA začeti z gradnjo 148 stanovanj za prodajo. To bodo predvidoma eno, dvo in trosobna stanovanja. V Mojstrani naj bi začeli z gradnjo nove sodobne trgovine, PUTNIK iz Beograda se pripravlja na gradnjo hotela v Ratečah, medtem ko turistično podjetje KOMPAS pripravlja načrte za gradnjo hotela v Kranjski gori. Pri skupščini občine Jesenice želijo, da bi v sklopu novega hotela v Kranjski gori zgradili tudi primerno dvorano za kulturne prireditve in kino predstave. Žal ni mogoče dobiti nobenega, ki bi sofinanciral gradnjo. Niti Kino podjetje Jesenice ne kaže dosti zanimanja, čeprav je sedanja dvorana primerna za vse kaj drugega kot pa za prireditve.

Končno je treba za kolikor toliko popolnejši pregled

gradbene dejavnosti v občini omeniti tudi začetek del na Tomšičevi ulici in priključku na glavno cesto. O tej cesti so prebivalci s tega področja že veliko govorili, saj je bila glavna tema vseh zborov volivcev že nekaj let. Pred 14 dnevi so končno le začeli, začetek pa se je zavlekel (pa tudi stroški povečali) zaradi težav pri ureditvi premoženjsko pravnih zadev. Nekateri lastniki so namreč zahtevali pretirane odškodnine. Za letos je na razpolago 470.000 N din, v programu pa je ureditev spodnjega ustroja, propustov, kanalizacije in razsvetljave. Razširili in ojačali bodo tudi most čez Ukovo. Računajo, da bo že letošnje zimo možna vožnja po razširjeni cesti, čeprav je dokončna ureditev z asfaltno prevleko predviden za prihodnje leto.

L. T.

Življenski jubilej

V soboto, 9. septembra je bila v poročni dvorani skupščine občine Jesenice zlata poroka. V poročno dvorano sta prišla Francka in Jože Malenšek z Javornika, ki sta že preživela 50 let skupnega življenja.

Prvič sta se poročila leta 1917, to je med prvo svetovno vojno. Takrat so v naših krajih bili težki časi, saj je bilo zaradi vojne izredno pomanjkanje.

Francka Malenšek nam je pripovedovala o tistih časih takole: »Ob poroki nisva z Jožetom imela ničesar. Pozneje nama je uspelo urediti stanovanje, Jože pa je bil zaposlen v hladni valjarni na Jesenicah. Razmere, v kakršnih sva se poročila, in tudi pozneje po končani prvi svetovni vojni so bile res težke, vendar nisva obupala.«

Francka in Jože Malenšek sta že pred drugo svetovno vojno bila aktivna v naprednih organizacijah na Javorniku. Francka je bila delj časa tudi članica zveze delavskih žena in deklet, ki je imela v našem železarskem revirju pred drugo svetovno vojno zelo močno organizacijo. Napredne žene so se sestajale zelo pogosto, sicer pa so bile tudi aktivne med veliko kovinarsko stavko v letu 1935. Pomagale so po svojih močeh in stražile noč in dan ob glavnih vhodih v tovarno.

Tudi po osvoboditvi sta nadaljevala z delom v različnih organizacijah. Ob njunem življenjskem jubileju — zlati poroki jima želimo še veliko let srečnega skupnega življenja. Želimo jima, da bi bila tudi v prihodnje aktivna kot sta bila dolgo vrsto let.

—or

Kako dolgo še kulturne prireditve v dvorani osnovne šole na Koroški Beli

Dramska sekcija Svobode na Javorniku ima že 22 let svoje prostore v osnovni šoli na Koroški Beli. To so bili po osvoboditvi edini primerni prostori za delo omenjene sekcije. Tako se je v minulih povojnih letih zvrstilo že veliko iger, operet, koncertov in predavanj. Tudi proslava in akademij ob večjih državnih praznikih si na Javorniku ne bi mogli zamisliti brez dvorane in odra v osnovni šoli.

Pred dobrimi petnajstimi leti so prvič zavrteli celovečerni film. Od takrat naprej so bile v dvorani osnovne šole redne kino predstave vsako soboto, nedeljo in ponedeljek.

Letos spomladi pa se je zataknilo. Kinematografsko podjetje Jesenice in DPD Svoboda — Koroška Bela sta prejela »odločbo«, da morata najkasneje do zadnjega junija izprazniti telovadnico, ker pač tako zahtevajo higiensko-pedagoške zahteve. Omenjena odločba izdana od osnovne šole Koroška Bela je bila napisana v takšni obliki, da je upravni odbor Svobode ni mogel smatrati za veljavno, ampak za navaden kos papirja.

Osnovna šola na Koroški Beli je pred tednom dni ponovno obvestila oba najemnika prostorov v šoli, da

morata skladno z že prejeto odločbo izprazniti prostore v novi osnovni šoli do konca septembra.

Upravni odbor DPD Svobode na Javorniku je pretekli ponedeljek na redno sejo povabil tudi upravitelja osnovne šole tov. Teodorja Kreuzerja. Na seji so osvetlili vprašanje z obeh strani. Tako je upravitelj osnovne šole povedal razloge, ki narekujejo nujno izpraznitev telovadnice, ki mora biti izključno namenjena potrebam osnovne šole. Poudaril je, da je število učencev spet poraslo in bo osnovna šola na Koroški Beli kljub 16 učilnicam kmalu spet premajhna. Omenil je tudi, da bo nekaj prostorov v osnovni šoli imela na razpolago tudi posebna šola z Jesenic.

Predstavniki Svobode so obrazložili svoje stališče. Ne

bi bilo prav, da bi kar čez noč ukiniteli delo dramske sekcije in da bi onemogočili dele oziroma prirejanje koncertov glasbenim sekcijam. V tem primeru bi odpadla tudi številna gostovanja igralskih skupin, ansamblov narodne in zabavne glasbe in tudi drugih prireditev. Dvorana v osnovni šoli na Koroški Beli je bila še najprimernejša za organiziranje zborov volivcev in množičnih sestankov ter drugih podobnih prireditev. To pomeni, da je imela dvorana v osnovni šoli skozi vsa povojna leta dokaj pomembno vlogo ne le za društvo Svoboda, ampak tudi za dejavnost družbeno-političnih organizacij v celoti.

Zaenkrat še ne more nihče odgovoriti na vprašanje, kje bodo proslave in akademije ob državnih praznikih, če bo osnovna šola oziroma svet za šolstvo vztrajal pri svojem stališču, da je treba dvorano v osnovni šoli izprazniti do konca septembra.

—or

Ambasadorji kulture, umetnosti in prijateljstva

V petek popoldan so nad zgornjesavsko dolino ležali črni oblaki, ki niso obetali nič dobrega. Ob štirih pa je pričelo iz njih že rahlo rositi. Slabo vreme ni motilo ansambla narodnih plesov in pesmi DPD Svoboda Tone Čufar z Jesenic, ki je ta popoldan odpotoval na gostovanje v Pontebbo v Italijo.

S posebnim avtobusom podjetja Ljubljana transport so se odpeljali razigrani in zelo razpoloženi plesalci, pevci in instrumentalni sekstei v Italijo. V avtobusu je bil tudi stalni spremljevalec ansambla predsednik DPD Svobode Tone Čufar. Jesenice Joža Varl in kot povabljeni gost Polde Karlin. Vožnja do obmejnega bloka v Planici je hitro minila. Carinske in ostale formalnosti so bile kmalu pri kraju in avtobus je že zapeljal nekaj metrov po italijanskem ozemlju. Prva postaja je bil bife na italijanski strani. Ekipa se je razšla po lokalu. Največ je bilo zbranih okoli igralnih avtomatov. Spomnili pa so se tudi svojega prijatelja soplesalca, ki leži v jeseniški bolnišnici, z razglednico. Po krajšem odmoru so nato nadaljevali pot proti svojemu cilju.

Pontebba je prijazno mesto, stisnjeno v ozko dolino med hribi na poti Trbiž-Udine. Mesto šteje okoli 10.000 prebivalcev. V tem kraju je bila včasih meja med staro Avstroogrsko in Italijo. Sledi na mejo so izbrisane, toda na mestu, kjer je stala obmojna stražarnica, pa stoji spomenik, ki spominja obiskovalce na ta čas. Kljub temu, da je ansambl nastopil v Pontebbi prvič, so ga vsi že vnaprej dobro poznali. Nekateri člani skupine pa imajo tu tudi osebne prijatelje.

Že pred pričetkom so gledalci in poslušalci napolnili dvorano in nervozno čakali nastopa. Pred odprto sceno se je nato izvršil program, dolg okoli 120 minut. Plesalci, pevci in sekstei Svobode Tone Čufar je v basedi, pesmi in plesu pokazal bogastvo jugoslovanske folklorne. Poseben čar pa dajejo programu originalne noše naših naro-

dov. Za vsa izvajanja so bili izvajalci toplo nagajeni z aplavzi, kar daje slutiti, da je bil gledalcem program všeč. Z dvema točkama programa pa so nastopili tudi domači folkloristi iz Pontebbe.

Po nastopu je sledila izdatna večerja v tamkajšnjem hotelu. V prijetnem vzdušju so se plesalci, pevci, instrumentalisti pomešali med seboj ter sklepali nova poznanstva in brisali mejo, ki loči obe državi. Kljub temu, da so se srečali ljudje dveh narodnosti, so v pesmi pozabili na vse. Glavni cilj vseh je bil najti skupni jezik za pomenek in čim boljše razumevanje.

Ko smo se pozno ponoči zopet vsi zbrali v avtobusu, je ansambl zaspal. Tudi jaz sem skušal zaspati. Strmel sem v brisalce vetrobranskega stekla avtobusa, spanec pa ni in ni hotel priti. Prišel sem razmišljati.

Skupino sestavljajo sami mladi in razigrani ljudje. Mnogo truda so morali vložiti, predno so se naučili tako skladno plesati. V dvehurnem programu so ljudem onkraj meje pokazali bogastvo našega naroda in folklorne ter istočasno sklenili vrsto poznanstev. Po vsej verjetnosti so pri marsikaterem vzbudili zanimanje za našo domovino, da jo bo v prihodnje hotel pobliže spoznati. Med gledalci so bili verjetno tudi taki, ki še ne poznajo Jugoslavije, sigurno pa ne Jesenic. Ti mladi fantje in dekleta so naši vsakdanji meščani in sodelavci. Vsak dan jih srečamo na Jesenicah. Da, prav ti pa neustrašeno in s polno mero odbre volje plešejo in pojejo ljudem povsod tam, kamor jih povabijo. Preveč bi bili skromni, če bi jih imenovali samo plesalci in pevci. So pravi ambasadorji kultu-

re, umetnosti in prijateljstva. Na izviren način pokažejo vse, kar pri nas počasi že izumira. Ne smemo biti kruti. Skušajmo jih razumeti in jim pomagajmo na vsakem koraku. Ti mladi fantje in dekleta pa tudi vsak večer preživijo na vajah, da bi svoje znanje čim bolj pokazali na odprti sceni. Nagajeni pa so le samo z aplavzom.

P. Karlin

Naši likovniki v Strunjanu

V dneh od 21. 8. do 5. 9. so v Strunjanu razstavljali svoja likovna dela člani likovne sekcije DOLIK pri DPD Svoboda Tone Čufar: Tone TOMAZIN, Pavel LUŽNIK in Tine MARKEŽ. Tomazin s 14, Lužnik s šestimi in Markež z enim delom so navdušili številne vojne invalide, ki so tamkaj na okrevanju, in ostale turiste in domačine. Čez 2.000 obiskovalcev je občudovalo gorensko pokrajino, ki so jo slikarji prikazovali v svojih delih. Posebno toplo so jeseniške dolikovalce sprejeli invalidi, ki so na okrevanju v domu, v katerem so razstavljali. Zanje je to pomenilo prijetno kulturno-umetniško doživetje. Mnogi pa so morali na tej razstavi slikarjev amaterjev dobiti pobudo za lastno koristno in kulturno koriščenje prostega časa.

Lep uspeh jeseniških železarjev-pevcev v Italiji

Komitei za septembrske prireditve v Gemoni v Furlaniji je povabil na gostovanje pevski zbor jeseniških martinarijev. Dobro pripravljeni in okrepljeni s pevci komornega zbora DPD Svobode Tone Čufar, so se odpeljali martinariji v petek, 8. septembra v Italijo. Na tradicionalni prireditvi na trgu Gemone sta poleg jeseniškega zbora nastopila še mešani pevski zbor iz Tapogliana in folklorna skupina iz Riviere.

Nad sto nastopajočih je pred prireditvijo pozdravil pred občinskim domom župan Gemone, ki je med drugim dejal, da je posebno zadovoljen, ker nastopa na tradicionalni prireditvi prvič tudi kulturna skupina iz Jugoslavije. Med drugim je dejal: »To sodelovanje naj bo izraz težnje po utrjevanju prijateljskih odnosov z narodi sosedne Jugoslavije in istočasna težnja po utrjevanju dobrih odnosov med vsemi miroljubnimi narodi.«

Prireditve pred okoli 3.000 poslušalci je otvoril jeseniški zbor s pesmimi Zdravo, Delavski pozdrav in Železarska. Bili so toplo sprejeti in deležni burnega aplavza. Lepa priznanja so bili deležni tudi pevci iz Tapogliane, ki so najboljši furlanski zbor in nič manjšega sicer mlada folklorna skupina iz Riviere. Medtem ko so italijanski pevci nastopali v pestrih narodnih nošah, so nastopili Jeseničani v belih srajcah z rdečimi nageljni na prsih. Prireditve je lepo dopolnjeval napovedovalec, ki je predstavil občinstvu posamezne skupine in tudi opisal

njih dejavnost, medtem ko so odmor izkoristili za izstrelitev več sto čudovitih in večbarvnih raket. Ko so prišli ob koncu na oder vsi nastopajoči, so se med drugimi slišali tudi vzkliki Jugoslaviji in bratstvu italijanskih in jugoslovanskih narodov.

Sledil je tovariški večer, na katerem so morali zapeti Jeseničani še nekaj pesmi. Po izmenjavi zdravic so se jeseniški železarji-pevci odpeljali polni notranjega zadovoljstva, ker so s prvim gostovanjem in petjem slovenskih pesmi v Italiji tako lepo uspeli. Častno so zastopali v Gemoni svoje sodelavce, železarno, Jesenice in Jugoslavijo, zato bodo vadili v prihodnje še vestneje in težili za tem, da bodo postali čim številnejši železarski pevski zbor.

ZA ODKUP IN UREDITVE FINŽGARJEVE ROJSTNE HIŠE SO PRISPEVALI:

Društvo slovenskih pisateljev Ljubljana — 55.00; kulturno prosvetno društvo Sevnica ob Dravi — 200.00; sindikalna podružnica železarskega izobraževalnega centra Jesenice — 100.00; Franc Svoljšak, Maribor, Ljubljanska c. 13 — 180.00.

Do 13. septembra 1967 je bilo zbranih skupno 44.021,31 N din. Za prispevke se vsem darovalcem iskreno zahvaljujemo.

Prispevke nakazujte na žiro račun: 515-3-679-2135 ZVEZA KULTURNO PROSVETNIH ORGANIZACIJ OBČINE JESENICE, sklad za odkup in ureditev Finžgarjeve rojstne hiše.

Nekaj o letošnjih alpinističnih

V izvedbi PZS in PSJ je bilo letos organiziranih nekaj uspešnih alpinističnih taborjenj. Predvsem naj omenimo taborjenje za Akom v času od 22. 6. do 9. 7. 1967. Vodja tabora za Akom in tudi poznejšega tabora pod Glocknerjem je bil načelnik jeseniškega AO NIKO TANCAR. Taborjenja za Akom se je udeležilo tudi osem članov in pripravnikov jeseniškega AO. Vadba mladih Jeseničanov je zajela predvsem osnove plezanja in plezalne tehnike.

Izvedli so tudi več lažjih plezalnih vzponov pod vodstvom vodnikov. V vzhodnem stebri široke peči sta doživela nevaren padec Iztok Polak in Andrej Fenc, ki se je srečno končal. Oba sta že mesec dni zatem ponovno plezala. Tečaja se je udeležilo čez 15 navez iz raznih krajev Slovenije. Tragično se je končal za Križnarja in Škerlja (Kranj, Tržič), ki sta se smrtno ponesrečila 1. 7. 1967. V široki peči — Hočevanjeva smer. Isti dan sta poizkušala preplezati novo smer v Rokavih člana AO Jesenice Zakrajšek in Polajnar, kar pa jima ni uspelo, ker nista imela s seboj svedrov in klinov svedrovcev. Naletela sta v skrajno težavni smeri na gladke navpične plate in se morala obrniti. Smer je še-

ste težavnostne stopnje. V tem tečaju sta se izkazala Ljubljancina Gros in Man-

freda, ki sta preplezala v enem dnevu kar dve smeri v Vel. Ponci.

16. 7. 1967 so plezali Filej, Leskovar, Novak in vodnik N. N. vzhodni steber Velike Martuljske Ponce, kot prvo ponovitev te smeri, ki je bila preplezana leta 1946. Mladi jeseniški plezalci so uživali v previdnem plezanju, tudi

Jugoslovanski alpinisti so imeli tabor pod Glocknerjem

Akademski slikar Leon Koporec razstavlja na Jesenicah

Jutri v soboto, 16. t. m. ob 18. uri, bo v mali dvorani delavskega doma na Jesenicah odprta že 10. slikarska razstava v tem letu. Ljubiteljem likovne umetnosti na Jesenicah se bo predstavil s svojimi deli akademski slikar LEON KOPOREC iz Ljubljane. Štirinajst del v olju in deset študij sestavlja njegovo razstavo na Jesenicah.

Leon Koporec je bil rojen leta 1926 v Ljubljani. Po končani srednji šoli je študiral slikarstvo na Akademiji upodabljaljočih umetnosti v Ljubljani in obiskoval tudi specialno šolo pri A. G. Kosu.

Po končani akademiji je v obdobju svobodnega poklica ustvaril številna slikarska dela v olju, sodeloval kot ilustrator pri Mladinski knjigi in kopiral srednjeveške freske. Udeležil se je več razstav Društva slovenskih likovnih umetnikov, samostojno pa je razstavljaval v Kranju, Mariboru in Piranu. Od leta 1959 poučuje kot profesor likovnega pouka na šoli Zvonka Runka v Ljubljani.

Razstava, ki bo odprta s kratkim kulturnim programom, bo odprta do vključno 27. 9. vsak dan od 9. do 12. in od 14. do 19. ure.

Telesna kultura

Lep uspeh jeseniških plavalcev

Letošnje republiško prvenstvo za posameznike v plavanju, ki je bilo 10. septembra v Kopru, je prineslo vidnejši uspeh tudi mladim jeseniškim plavalcem. Naš klub je zastopalo trenutno sedem najbolj obetajočih tekmovalcev.

Najugodnejše nas je presenetil štipendist našega podjetja Niko Brejc z osvojenim tretjim mestom v disciplini 100 m prsno — moški. To je bila tudi prva kolajna, ki ni šla v Ljubljano ali Kranj kot po navadi. Odlikoval se je tudi še mnogoobetajoči Milan Ropret, ki se je tudi plasiral v finale ter je v finalni tekmi na 100 m hrbtno zasedel odlično 7. mesto. Tudi ostali mladi plavalci so zadovoljili.

Zaslugo za uspeh pa ima tudi novo izvoljeni odbor, ki se je resno prijel dela. Uspeh je še toliko večji, ker so se sistematični treningi zaradi raznih težav začeli precej pozno.

Največja težava je v tem, da primanjkuje mladega kadra. To se morda delno povezuje tudi s tem, da je bazen prepozno odprt. Če bi bil odprt že v mesecu maju, za kar imamo pogoje, bi lahko PK v povezavi z učitelji za telesno kulturo na naših šolah organiziral šolske ure v plavanju in medšolska plavalna tekmovanja. Na ta način bi lahko dobil mlad kader, ki bi ga z načrtnimi tre-

ningi vzgajali naprej.

V bodoče bomo morali z boljšim sodelovanjem in razumevanjem z UO ŠD Jesenice, z upravo podjetja železarne Jesenice in upravo Zavoda za vzdrževanje športnih objektov narediti več za pridobitev novega članstva, — predvsem mladine in izboljšati pogoje, da bi mogli nemoteno trenirati v solidno

topli vodi. Le v takih pogojih bo lahko klub nemoteno napredoval in tudi uspehi ne bodo izostali.

Obetajočim plavalcem pa bomo morali omogočiti tudi ustrezne treninge v zimskem času. Vsaj enkrat tedensko v zimskem bazenu v Kranju ter kondicijski trening v telovadnici na Jesenicah.

Beno Ramuš

Tomaž Hribar - dvakratni pionirski prvak Gorenjske

Jeseniški plavalci so se udeležili pionirskega prvenstva Gorenjske, ki je bilo konec avgusta na Bledu. Naši pionirji so dosegli lep uspeh. Posebno je presenetil Tomaž Hribar, ki je osvojil kar dva naslova prvaka Gorenjske.

Boljši rezultati Jeseničanov:
50 m crawl: 8. mesto —

Bogdan Kejžar

50 m delfin: 1. Tomaž Hribar, 3. Jani Hribar, 4. Jani Bernetič.

100 m mešano: 2. Tomaž Hribar

50 m prsno: 1. Tomaž Hribar, 3. Jani Hribar, 4. Andrej Ramuš, 5. Jani Bernetič.

Štafeta 4x50 m mešano: 2. mesto (Bernetič, Hribar T., Hribar J., Kejžar).

Štafeta 4x50 m crawl: 3. mesto (Kejžar, Bernetič, Hribar T., Hribar J.).

Izreden uspeh naših pionirjev je dokazal, da trud naših trenerjev ni bil zaman in da imamo tudi na Jesenicah talentirane plavalce.

Beno Ramuš

Jesenice : Maribor (ž) 64:35

V soboto zvečer je bila na igrišču pred okoli sto gledalci odigrana prvenstvena tekma slovenske košarkarske lige za ženske. Tekmo sta sodila Zidan iz Kranja in Frelih iz Medvode.

Jesenice: Vudrič 36, Mušič 4, Koren 2, Vujatović 2, Benedičič 2, Bertoncelj 18.

Košarkarice Jesenic so bile vso tekmo v veliki premoči. Gostje so prihajale pod koš domačink, le kadar so Jeseničanke napravile napako. Od naših je bila najboljša Vudričeva, ki je sama dosegla več košev kot vsa ekipa Maribora. Tri kola pred koncem tekmovanja v republiški ligi za košarkarice se položaj v razpredelnici še vedno ni razjasnil. Borba za osvojitve prvega mesta bo potekala med Jeseničankami in igralkami Slovana. Takoj za petimi pa so jim košarkarice Ilirije in Maribora 66.

Jesenice : Domžale (m) 74:83

Prvenstvena tekma slovenske košarkarske lige za moške XV. kola je bila odigrana v Domžalah. Pred okoli 200 gledalci sta tekmo sodila Pur iz Žalca in Remic iz Ljubljane.

Jesenice: Jeraj 19, L. Senčar 15, Svetlin 6, Vauhnik 14, Koren 11, Sodja 9.

Naši igralci so se tokrat postavili nasprotniku v bran z uspešno obrambo. V prvem polčasu so domačini prevladovali le za kakšne dve točki. Proti koncu so naši igralci

Mednarodni balinarski turnir

V organizaciji balinarskega kluba Jesenice je bil v nedeljo dopoldan na balinišču v bazi mednarodni turnir. Skupno je nastopilo šest moštev: iz Šiške, Kamna, Brd, Trbiža (Italija) in Jesenic. Tekmovanje se je končalo po več kot šesturnih borbah. V finalni del tekmovanja se je uvrstila samo ekipa Jesenic I, medtem ko so ekipo Jesenic II izločili iz nadaljnega tekmovanja igralci Trbiža. Najzanimivejše so bile igre med Jesenicami in Šiško. Nekoliko pa so v finalu zatajili balinarji iz Trbiža. Tekmovanju je prisostvovalo precejšnje število gledalcev, kar daje slutiti, da je med Jeseničani veliko zanimanje za ta šport. Ob koncu so prvim

trem uvrščenim podelili lične pokale. Vsi nastopajoči pa so se pohvalno izrazili o prireditvi. Končni vrstni red: 1. Šiška, 2. Jesenice I, 3. Kamna, 4. Trbiž, 5. Jesenice II, 6. Brda.

Preiskušnja skakalcev

Na skakalnici iz plastične mase v Mostecu so bili teden dni na pripravah najboljši jugoslovanski smučarji — skakalci. V nedeljo so imeli tudi pregledno tekmo. Po tem, kar so skakalci pokazali, seveda še ne moremo ocenjevati njihove forme, ki jo pravzaprav v tem času še nimajo. Namen tekme je bil psihično pripraviti skakalce na bližnjo sezono. Nedeljska tekma je tudi pokazala, da delajo vsem največ pregledni doskoki, zato je bilo tudi precej padcev. Bolj razveseljivo pa je, da so se po dolžinah bolj približali starejšim mladi tekmovalci, ki bodo v kratkem zamenjali staro reprezentanco. Skakalci se bodo na drugi trening zbrali 19. t. m., po enem tednu pa bo ponovno pregledna tekma. Po njej bo posebna komisija pri smučarski zvezi Slovenije — referatu za skoke izbrala 12 najboljših, ki bodo odpotovali na trening na Čehoslovaško. Tu pa bo izbranih osem tekmovalcev, ki bodo nato nadaljevali priprave v Oberhofu v NDR. Na obeh skakalnicah bodo trenirali skupaj s tamkajšnjimi skakalci in reprezentanti.

Na nedeljski tekmi je prvo mesto osvojil Eržen, naš predstavnik Pečar je peti, Zajc pa deveti. P. K.

TEMELJNA IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST JESENICE razpisuje prosto delovno mesto

tajnika

temeljne izobraževalne skupnosti.

Pogoj:

— visoka izobrazba — pravnik ali ekonomist s 3 letno prakso v prosvetni službi, ali
— srednja izobrazba z 10 letno prakso v prosvetni službi.
Osební dohodek po pravilni ku o osebnem dohodku. Stanovanja ni.
Kandidati naj vložijo pisme ne ponudbe v 15 dneh od te objave.

tečajih

sestop nudi plezalski užitek po krušljivem in različnem terenu.

Od 29. 7. do 10. 8. 1967 je bil v organizaciji PSJ in v izvedbi PZS tabor pod Glocknerjem. Vodil ga je Niko Tancar, ki je tu že kar doma, ker je bil pred leti vodnik v plezalni šoli »Naturfreunde« od Fritz Moravca, v Moserbodnu. V tem taboru, tudi v šotorih na višini 2.400 metrov, je bilo okoli 25 tečajnikov iz vse države, med njimi osem Jeseničanov, predvsem pripravnikov in nekaj vodnikov. Čeprav jim vreme ni bilo tako naklonjeno kakor za Akom, so izvedli vsega okoli sto vzponov. Prvo turo so izvedli po ledeniku Pasterci prek ledeniških razpok do Oberwalderhütte, ki je trajala z vadbo vred ves dan. Pripravniki so se tu seznanili s tehniko v ledu in snegu, s samoreševanjem iz ledeniških razpok in drugim.

Naslednji dan se je odpravila vsa vojska tabornikov na 3.336 m visoki Fischerkarkopf, ki ima 400 m visoko ledeno steno. Letos se je sneg na strmem ledeniku že

stopil in vzpon v zelenem ledu je bil pravi užitek. Mladi zagrebški pripravnik je zdrsnil 30 m navzdol, toda trdni ledeni klini in krepke roke so ga obdržale. V nekaj urah je bila vsa vojska prek.

Sledil je vzpon na Glockner, na Bärenkopf, na Johannisberg (s smučmi), na Wiesbachhorn in v Moserboden. Najtežje vzpone je vodja tabora odsvetoval, ker je bil vsak dan redno okoli 12. ure dež. Tečajniki so disciplinirano upoštevali nasvete, zato ni bilo nobene nesreče. Vse naveze so bile na vrhu Glocknerja (3.798 m), po raznih smereh (normalna pot, Miletzkygratt, Lammerweg), kljub slabemu vremenu.

Tabor, ki je še v teku, od 10. 9. do 20. 9. 1967, je v Zapadnih Julijcih, pod vodstvom Ljota Škerbineka iz Maribora. Tudi tega tabora se udeležuje mlada jeseniška ekipa. V kolikor jim bo vreme naklonjeno, bodo gotovo še povečali svoje izkušnje in tako počasi ujeli svoje vzornike, kakor Čopa, Zupaničiča, Krušica, Šilerja, Koblarja, Medja in druge.

NIK

Športna vest

Košarka — 1. rep. liga moški
JESENICE : LESONIT (II. Bistrica) 80:76 (30:30)

popustili in povedli so domačini s 16 točkami prednosti. V drugem polčasu so se igralci Jesenic pokazali povsem v drugi luči. Vztrajno so zmanjševali razliko, ki je nekaj minut pred koncem tekme znašala le še 4 točke. Da košarkarji niso zabeležili večjega poraza, se imajo predvsem zahvaliti razigranemu Jeraju. P. K.

Rezultati nedeljskih tekem

REPUBLIKA
ODBOJKARSKA LIGA
Jesenice : Novo mesto
3:0

GORENJSKA
ROKOMETNA LIGA
Selca : Kr. gora
10:14

Jesenice : Kamnik
14:19

GORENJSKA
NOGOMETNA LIGA
Lesce : Jesenice
2:3

Dežurna zdravstvena služba v občini

V okviru Zdravstvenega doma Jesenice, ki je dolžan skrbeti za osnovno zdravstveno službo na področju občine Jesenice, nameravamo s 15. 9. 1967 uvesti nekatere spremembe glede dežurne službe. Namen teh sprememb je predvsem ta, da bi občani dobili čim uspešnejšo in hitro prvo zdravniško pomoč in ustrezno zdravljenje na domu. V ta namen smo se odločili, da uvedemo štiri vrste služb.

1. Dežurna zdravstvena služba za prve obiske;
2. Zdravljenje na domu;
3. Nega bolnika na domu od strani srednjega medicinskega osebja;
4. Stalna pripravljenost na območju Kranjske gore (od Rateč do Gozd Martuljka).

V okviru zdravstvenega doma Jesenice bo dežurni zdravnik opravljal 24 ur dežurno zdravniško službo. Ta služba je namenjena predvsem za prve obiske, ki jih zahtevajo občani v času potrebe. Dežurni zdravnik bo opravljal v času dežurstva sicer tudi svojo službo, bo pa stalno dosegljiv prek vratarja zdravstvenega doma Jesenice, oziroma dežurne sestre. Telefonično je dosegljiv dežurni zdravnik na telefonsko številko 82-581. Dežurni zdravnik opravlja prve obiske za celotno območje od Belce do Rodin.

Po modernejših konceptih smo ločili tako kot je tudi drugod urejeno, dežurno zdravniško službo za prve obiske od zdravljenja na domu. Dežurni zdravnik po prvem obisku na domu pacienta, izpiše v duplikatu potrdilo o prvem obisku. Pacient, oziroma njegovi svojci se s kopijo tega potrdila oglašijo pri svojem pristojnem zdravniku, ki bo vršil zdravljenje na domu naprej, če je še potrebno. Na ta način želimo doseči predvsem to, da pacient ne izgubi kontakta s svojim stalnim, oziroma pristojnim zdravnikom, če je poleg ambulantnega potrebno tudi zdravljenje na domu.

V kolikor je potrebna nega na domu n. pr. preobvezovanje, dajanje injekcij in podobno, lahko lečeči zdravnik določi medicinsko sestro, da opravi te posege.

Na območju od Rateč do Gozd Martuljka vrši dežurno zdravniško službo zdravnik zdravstvene postaje Kranjska gora. Zdravnik zdravstvene postaje Kranjska gora se poleg ambulantne službe nahaja v stalni pripravljenosti ob vseh delavnikih in se je potrebno k njemu oglašiti osebno ali pa ga klicati na telefonsko številko 84-426. V kolikor je zdravnik odsoten bo na vhodnih vratih zdravstvene postaje Kranjska gora viselo obvestilo, kje se zdravnik nahaja in kdaj se predvidoma vrne. V sobotah od 12. ure do ponedeljka do 7. ure zjutraj vrši tudi za to območje dežurno zdravniško službo dežurni zdravnik zdravstvenega doma Jesenice in analogno ob praznikih. Zaradi večje potrebe v času zimske sezone pa bo vršil zdravnik v Kranjski gori stalno pripravljenost tudi ob nedeljah in praznikih in to v času od 15. decembra do 15. marca. Zaradi trenutne odsotnosti stalnega zdravnika v Kranjski gori veljajo te spremembe od 1. 10. 1967 dalje, do takrat pa vrši po potrebi prve obiske dežurni zdravnik zdravstvenega doma Jesenice, v kolikor ni dosegljiv zdravnik, ki nadomešča do tega časa odsotnega dr. Ramadanoviča.

Ob tej priliki ponovno prosimo vse občane, da naj po nepotrebnem ne kličejo dežurnega zdravnika, saj je to delo naporno, ne glede na to, da ga njegova nepotrebna odsotnost lahko ovira, da ne more izvršiti obiska na domu tam, kjer bi bil nujno potreben.

S 1. oktobrom 1967 nameravamo ukiniti zdravstveno postajo Mojstrana. K temu sklepu nas je navedlo več razlogov. Zdravstvena postaja Mojstrana je razmeroma slabo opremljena, saj se morajo vse laboratorijske in rtg. preiskave vršiti na Jesenicah. Prav tako je potrebno na Jesenicah dvigniti zdravila. Zdravstvena postaja Mojstrana tudi nima zobozdravstvene službe. Razen tega je vsa dispanserska dejavnost razvita le v zdravstvenem domu Jesenice. Če upoštevamo še razmeroma dobre prometne zveze z Jesenicami in pa dejstvo, da bo dežurni zdravnik, ki bo vršil samo prve obiske lažje dosegljiv, ne vidimo razloga, da zdravstvena postaja Mojstrana obstaja še naprej v taki obliki.

Samoupravni organi in uprava zdravstvenega doma Jesenice bi bila prebivalstvu našega območja zelo hvaležni za vse konstruktivne predloge v cilju čimboljše zdravstvene zaščite našega občana.

Uprava zdravstvenega doma
Jesenice

Kaj bomo gledali v kinu

Kino RADIO

16. in 17. septembra angl.
amer. grški film GRK ZOR-
BA, ob 17. in 19. uri

18. septembra amer. barv.
CS film STIRJE ZA TEK-

SAS, ob 17. in 19. uri

19. in 20. septembra nem.
film PESEM PRERIJE, ob
17. in 19. uri

21. septembra amer. angl.
barvni CS film VELICASTNI

Skupščina občine Jesenice, oddelek za gospodarstvo, gradbene in komunalne zadeve na podlagi 48. člena zakona o obrtnih delavnicah (Ur. list SRS št. 5-28/64)

poziva

vse občane, ki opravljajo obrtne storitve za posameznike (tkzv. malo obrt) pa opravljanje storitev niso pri-
glasili za obrt pristojnemu organu občine, da to store
najkasneje do 25. septembra letos.

Priglasitev se lahko opravi pisмено ali ustno v spre-
jemni pisarni pri Skupščini občine vsak dan, razen
sobote. Tu dobe občani potrebne obrazce za priglasitev.

Ob priglasitvi je za opravljanje obrtnih storitev za
posameznike, za katere je potrebno poznavanje tehnič-
nih in varnostnih predpisov, obvezno predložiti še do-
kaz o strokovni usposobljenosti, če pa je priglasitelj
v delovnem razmerju pa tudi dokaz o tem, da je obve-
stil delovno organizacijo, v kateri je zaposlen, da name-
rava opravljati obrtne storitve, kot postranski poklic.

Zoper občane, ki že opravljajo obrtne storitve za po-
sameznike pa opravljanje storitev niso priglasili za
obrt pristojnemu organu in niti tega ne bi storili do
določenega roka, bo pristojni organ v skladu s 75. in
77. členom navedenega zakona zahteval pri rednem
sodišču odvzem ugotovljene materialne koristi in hkrati
predlagali uvedbo upravno kazenskega postopka.

Amatersko gledališče Tone Cufar Jesenice

razpisuje

ABONMA ZA SEZONO 1967/68

Gledališče Tone Cufar bo v sezoni 1967/68 uprizorilo 8
(osem) dramskih del, izbranih iz sledečega okvirnega
repertoarja:

Slovenska dela: Levstik — Grün: KASTELKA — drama
C. Golar: VDOVA ROŠLINKA — veseloigra

L. Remec: MAGDA — drama

F. Kozak: PUNČKA — drama

I. Tavčar: VISOSKA KRONIKA — ljudska igra

Angleško delo: W. Shakespeare: HAMLET — tragedija

Ameriško delo: N. Kerr: MARY — MARY — komedija

Francoski deli: G. Lacour: ZRELOSTNI IZPIT — in
Jacques — Duvivier — Jeanson: MARIE OCTOBRE —

igra
Italijansko delo: M. Camoletti: BOEING — BOEING —
komedija

Nemško delo: B. Brecht: DOBRI CLOVEK IZ SEČUA-
NA — igra

Mladinsko delo in opereta Müller — Benatzky: PRI
BELEM KONJICKU bosta uprizorjeni IZVEN ABON-
MAJA!

Gledališče si pridržuje pravico do dopolnitve in spre-
membe repertoarja.

Gledališče razpisuje sledeče abonmaje:

RED CETRTEK zvečer

RED PETEK zvečer

RED NEDELJA zvečer

Zaradi uvedene proste sobote tudi v Zelezarni, je na-
mesto dosedanjega sobotnega, razpisan petkov abonma.
V kolikor bi večje število gledalcev želelo abonmajske
predstave še za kakšen drug dan ali uro, bo gledališče
poleg razpisanih uvedlo še nov abonma.

Cena abonmaja za osem predstav je

I. prostor N din 28,00

II. prostor N din 20,00

Abonma nudi znaten popust na redno vstopnino in je
plačljiv v dveh obrokih.

Vse lanske abonente vljudo prosimo, da CIMPJEJE
obnovijo lanske abonma, ker jim po 1/10-1967 ne bomo
mogli več zagotoviti dosedanjega sedeža!

Vpis abonmaja je vsak dan v gledališki pisarni od 9. do
12. ure. Vsa pojasnila dobite na telefon 82-200.

K vpisu gledališkega abonmaja Vas vljudo vabi in se
Vam za naklonjenost iskreno zahvaljuje

Skupnost amaterskega gledališča
Tone Cufar Jesenice

LJUDJE V LETEČIH STRO-
JIH, ob 17. in 19. uri

22. septembra sovjetski
film KAKO NAJ VAS PO-
KLICEM, ob 17. in 19. uri

23. septembra amer. barv.
CS film SIMARRON, ob 17.
in 20. uri

Kino PLAVŽ

16. in 17. septembra nem.
film PESEM PRERIJE, ob
18. in 20. uri

18. in 19. septembra angl.
amer. grški film GRK ZOR-
BA, ob 18. in 20. uri

20. septembra amer. angl.
barvni CS film VELICASTNI
LJUDJE V LETEČIH STRO-
JIH, ob 18. in 20. uri

21. in 22. septembra češki
film DAMA NA KOLESIH, ob
18. in 20. uri

23. septembra ameriški
barvni film KOLEKCIONAR,
ob 18. in 20. uri

Kino DOVJE

16. septembra jug. angl.
barvni film DEČEK JE ZAV-
PIL — UMOR

17. septembra franc. film
GALIA

21. septembra angl. amer.
grški film GRK ZORBA

23. septembra češki film
DAMA NA KOLESIH

Kino KOROŠKA BELA

16. septembra češki film
DAMA NA KOLESIH

17. septembra poljski barv.
CS film FARAON — II. del

18. septembra nemški film
PESEM PRERIJE

23. septembra sovjetski
film KAKO NAJ VAS PO-
KLICEM

Kino KRANJSKA GORA

16. septembra poljski barv.
CS film FARAON — II. del

17. septembra češki film
DAMA NA KOLESIH

21. septembra nemški film
PESEM PRERIJE

22. in 23. septembra angl.
amer. grški film GRK ZOR-
BA

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše ljub-
ljene žene in mame

MARIJE SNOJ

roj. Reven

se iskreno zahvaljujemo
vsem sorodnikom, znancem,
prijateljem, ki so nam ustno
ali pisмено izrazili sožalje,
poklonili prelepe vence in
cvetje ter pokojnico v tako
velikem številu spremili na
njeni zadnji poti. Toplo za-
hvalo smo dolžni vsem so-
sedom za vse dobro, kar so
nam storili v tem žalostnem
trenutku, pevcem za ganljive
žalostinke ob slovesu naše
najdražje ter vsem, ki so
nam bili v oporo in nam stali
ob strani v teh težkih dneh.

Žalujoči: mož Karel,
hčerka Mila z druž-
no, sestra Štefka in
Pepca in ostalo so-
rodstvo.